

Ο Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ καλεί τον Ερντογάν να βαπτιστεί Χριστιανός

Ο Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ

Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ απέστειλε διά τού Εξοχωτάτου κ. Yasar Halit Cevik, Πρέσβευος τής Τουρκικής Δημοκρατίας στήν Ελλάδα τήν ακόλουθη επιστολή πρὸς τόν Πρόεδρο τής Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Ρετσέπ Ταγίπ Ερντογάν εις τήν Τουρκικήν γλώσσαν.

Αριθμ. Πρωτ. 458

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 12^ῃ Ἀπριλίου 2017

Πρὸς τόν

Ἐξοχώτατον

κ. κ. Ρετσέπ Ταγίπ Ἐρντογάν

Πρόεδρον τῆς Τουρκίας
καί τοῦ Κόμματος «Δικαιοσύνη καί Ἀνάπτυξη»
TOYPKIA

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Μέ εὐλικρινή ἀγάπη, σᾶς ἀποστέλλουμε τήν παροῦσα Ἐπισκοπική ἐπιστολή μας, λόγω τῆς σθεναροῦς στάσεως, πού τηρεῖτε στήν πολυτάραχο γείτονα χώρα μας, Τουρκία, τῆς ὁποίας προεδρεύετε, ἐξασφαλίζοντας καί ὑπερασπιζόμενος τήν νομιμότητα τῆς δημοκρατικά ἐκλεγμένης Κυβέρνησής Σας.

Γνωρίζουμε, Ἐξοχώτατε, ὅτι αὐτή τήν στιγμή ὑπάρχουν καί δροῦν στήν χώρα Σας ἐναντίον τῆς Τουρκικῆς Πολιτείας μέ ὅλα τά ἐμπόλεμα μέσα ἢ ὀργάνωση ΔΗΚΡ-С, οἱ θύλακες τοῦ Γκιουλέν στόν στρατό, ἀλλά καί μέσα στό κυβερνόν κόμμα Σας ΑΚΡ, καί οἱ Τζιχαντιστές τοῦ DAESH. Ὅλοι αὐτοί οἱ παράγοντες ἔχουν ὀργανωθεῖ, γιά νά ἐπιχειρήσουν τήν βίαιη ἀνατροπή τοῦ πολιτεύματος. Γιά τόν λόγο αὐτό, κατά τήν ταπεινή μας γνώμη, θά πρέπει ἡ χώρα Σας νά προετοιμάζεται γιά ὀλοκληρωτική ἐσωτερική σύγκρουση, καθῶς οἱ τρομοκρατικές ἐνέργειες δέν θά σταματήσουν. Μιά τέτοια προσπάθεια ἀνατροπῆς τῆς δημοκρατίας θά φέρει μέγιστα προβλήματα, θά προκαλέσει ἐξελίξεις ὄχι μόνο στή χώρα Σας, ἀλλά καί στίς γειτονικές χώρες.

Ἦδη, τόν Ἰούλιο τοῦ 2016, γίναμε θεατές ἐνός ἀποτυχημένου πραξικοπήματος στήν χώρα Σας ἐναντίον Ὑμῶν. Τό πραξικόπημα, πού ἄφησε πολλά ἐρωτηματικά γιά τόν τρόπο, πού ἔγινε, τελικά σᾶς ὠφέλησε, διότι, μέ τόν τρόπο, πού τό διαχειριστήκατε, ἀνανεώσατε τήν «ἐντολή» τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ.

Ἡ αὔξηση τῆς Τουρκικῆς δυνάμεως καί τά τουρκικά ἐπιτεύγματα στήν οἰκονομία ἀπό τό 2006 καί μετά, σᾶς ἔδωσαν ἕνα πολύ καλό ἄλλοθι, γιά νά ἀποκεμαλικοποιήσετε τό τουρκικό πολιτειακό σύστημα, δηλ. νά τό μουσουλμανοποιήσετε καί νά τό ἐπαναφέρετε στήν τροχιά τοῦ Τουρκικοῦ παραδοσιακοῦ Ἰσλαμισμού, ἀφοῦ ὁ Κεμαλισμός ὑπῆρξε ἕνας φιλελεύθερος, ἀθεϊστικός Καμπαλισμός. Μετά τήν ἀποτυχία τοῦ πραξικοπήματος ἐναντίον Σας, ἡ ἐκκαθάριση προχώρησε στήν τελική της φάση. Γνωρίζατε πῶς, χωρίς τήν βοήθεια μιᾶς μεγάλης δυνάμεως, δέν θά τό κατορθώνατε. Ἐτσι, εἶχατε προλάβει, πρὶν τό πραξικόπημα, νά δηλώσετε μετάνοια στήν Ὀρθόδοξη Ρωσία τοῦ Πούτιν γιά τό ἀεροσκάφος Su-24, πού καταρίψατε. Ἡ συμμαχία μέ τήν Ρωσία εἶναι πάρα πολύ σημαντική γιά τήν χώρα Σας, διότι ἡ Ρωσία ἔχει ἤδη ἐδραιώσει τήν παρουσία της στή Συρία, μπορεῖ νά συνομιλεῖ μέ τούς Κούρδους ἐντός καί ἐκτός Τουρκίας καί γνωρίζει πῶς ὁ ἐχθρός Σας, Γκιουλέν, βρίσκεται στίς Η.Π.Α. Γι'αὐτό ἡ χώρα Σας μπορεῖ τώρα νά χαιρέται, διότι, συμμαχώντας μέ τή Ρωσία, μπορεῖ νά μιᾶ μέ ἴσους ὄρους καί μέ τή Ρωσία καί μέ τίς Η.Π.Α., ἀλλά καί μέ την Ε.Ε., ἀφοῦ ἡ τελευταία τρέμει, ἐξαιτίας τῶν προσφυγικῶν ροῶν.

Τό 2004 ἐσεῖς ὁ ἴδιος εἶχατε χαρακτηρίσει τήν Εὐρωπαϊκή πορεία τῆς χώρας Σας «ὡς προτεραιότητα καί ἕνα κοινό τόπο γιά τή διευθέτηση διαφορετικῶν ἀντιλήψεων», δεδομένου ὅτι αὐτή τήν ἀποψη τή συμμερίζονταν τό 62% τῆς Τουρκικῆς κοινῆς γνώμης[1]. Ὀντως, ἡ ὑποψηφιότητα γιά ἑνταξη τῆς χώρας Σας στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση ἦταν ἡ πῶ σημαντική πρόκληση στήν 554ετή ἱστορία τοῦ Ὄθωμανικοῦ καί Τουρκικοῦ κράτους γιά ἐνσωμάτωση Εὐρωπαϊκῶν προτύπων πολιτικῆς, οἰκονομίας καί πολιτισμοῦ[2]. Ἐπιτρέψτε μας, ὅμως, νά θεωροῦμε ὅτι ἐξαρχῆς ἡ ἑνταξιακή πορεία τῆς χώρας Σας ἀποτέλεσε ἀντιπερισπασμό γιά ἕνα ἄλλο σχέδιο, πού ἐκτελοῦνταν σιωπηλά. Ἀντί τῆς Εὐρωπαϊκῆς ταυτότητας καί τοῦ Ἐξευρωπαϊσμοῦ τῆς Τουρκίας θέλετε νά ὑλοποιήσετε ἕνα διαφορετικό σχέδιο. Ὅλες οἱ μεταρρυθμίσεις (δυτικοποίηση) τῆς χώρας Σας στοχεύουν στήν ἐνδυνάμωση τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μέ τό σκεπτικό τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς «δόξας» τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας[3].

Ἡ ὑπαρξη ἑνός ἐναλλακτικοῦ σχεδίου εἶχε ἀνακοινωθεῖ ἤδη ἀπό Σᾶς καί ἀποτελέσει στόχο, ἀπό τά χρόνια πού διετελέσατε δήμαρχος τῆς Κωνσταντινούπολης (1994-1998). Βασιζόμενο σ' αὐτό τό σκεπτικό, τό κόμμα Σας, «Δικαιοσύνη καί Ἀνάπτυξη», ξεκίνησε μιά σειρά μεταρρυθμίσεων μέ στόχο τήν δημιουργία ἑνός Νέο-Ὄθωμανικοῦ κράτους, τό ὁποῖο θά βασιζέται στήν Ἰσλαμική θρησκεία. Οἱ μεταρρυθμίσεις αὐτές ἐμπεριέχουν στοιχεῖα τῆς θεωρίας ἐξευρωπαϊσμοῦ, μέ τή σημαντικότερη διαφορά ὅτι, ἀντί γιά ἐμφύσηση τῶν Εὐρωπαϊκῶν θεσμῶν καί δομῶν, συγκροτεῖται μιά διαφορετική ταυτότητα, πού βασιζέται στό Ἰσλάμ καί τό Νέο-Ὄθωμανικό τρόπο, πού πρέπει νά γίνονται τά πράγματα. Τό ἐν λόγω μεταρρυθμιστικό σχέδιο περιλαμβάνει ρητορική, πολιτικές καί δομικές ἀλλαγές καί τέλος ἐνσωμάτωση τῶν ἀλλαγῶν στήν καθημερινότητα τῶν Τούρκων πολιτῶν. Στή μεταρρύθμιση αὐτή σημαντικό ρόλο ἔπαιξε καί συνεχίζει νά παίξει ἡ ρητορική Σας, ἡ ὁποία εἶναι συνδεδεμένη μέ τήν διαδικασία μάθησης ἢ ἀλλιῶς ἐπανεκπαίδευσης τῆς κοινῆς γνώμης στό νέο ιδεολογικό καί δομικό-ὀργανωτικό του πλαίσιο.

Χαρακτηριστική εἶναι ἡ δήλωση Σας, ὅπου (αὐτο)ἀνακηρύσσεσθε φυσικός κληρονόμος τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ὅπως καί ὁ χαρακτηρισμός τῆς μετανάστευσης ὡς μέσο κατάκτησης καί ἐπέκτασης τοῦ Ἰσλάμ (Hijrah)[4]. Παράλληλα, σέ μιά ἄλλη ὁμιλία Σας δέν διστάσατε νά ἀναφέρετε ὅτι ἡ «ἐλευθερία καί ἡ δημοκρατία δέν ἔχουν ἀξία στήν Τουρκία»[5]. Ἡ ρητορική Σας αὐτή ἤρθε νά προστεθεῖ σέ μιά ἤδη τεταμένη κατάσταση γιά τήν Τουρκική κοινωνία, πού, ὡς φάνηκε, ἤδη ἀπό τά μέσα τοῦ 2016 ὀδηγοῦνταν σέ σκοτεινές ἀτραπούς.

Ἐπομένως, τό ἀποτυχημένο πραξικόπημα τῆς 15^{ης} Ἰουλίου ἀποτελεῖ μιά σημαντική ἀπόδειξη γιά τήν πρόοδο τῆς μεταρρυθμιστικῆς προσπάθειάς Σας. Σημεῖο ἀναφορᾶς ἀποτελεῖ τό γεγονός ὅτι περισσότεροι ἀπό 80.000 Ἰμάμηδες καλοῦσαν στό ὄνομα τοῦ Κορανίου καί μέσῳ προσευχῶν (Αἶσαν) τοὺς πολίτες στοὺς δρόμους κατά τῆς ἀπόπειρας τοῦ πραξικοπήματος[6]. Αὐτά ἀποδεικνύουν τήν ὑπαρξη ἐναλλακτικῶν διοικητικῶν δομῶν, πού βασιζοῦνται στή θρησκεία, καί ὄχι στό κοσμικό κράτος. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἀποτροπή τοῦ πραξικοπήματος, ὅπως αὐτή ἔγινε (μέσῳ τῶν θρησκευτικῶν δομῶν), ἔστειλε τό μήνυμα ὅτι οἱ νέες Νέο-Ὄθωμανικές δομές ἔχουν περιέλθει σέ κατάσταση ὀρίμανσης καί εἶναι πλέον λειτουργικές.

Ἡ κατάσταση αὐτή, πού ὀδήγησε στό πάγωμα τῆς ἐνταξιακῆς πορείας τῆς χώρας Σας, μπορεῖ νά θεωρηθεῖ συνεπακόλουθο τῆς Νέο-Ὄθωμανικῆς ἀναβίωσης. Μιά ἀναβίωση, πού συμπεριλαμβάνει Ὄθωμανικούς θεσμούς καί πρακτικές, πού ἐξ ὀρισμοῦ εἶναι ἀσύμβατες μέ τοὺς Εὐρωπαϊκούς θεσμούς καί δομές.

Ἡ ἀναβίωση αὐτή, ἐπίσης, ἐξηγεῖ τήν πρόσφατη ἀμφισβήτηση ἐκ πλευρᾶς Σας τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης[7]. Ὅπως χαρακτηριστικά δηλώσατε, «ἡ Λωζάνη δέν εἶναι μιά συνθήκη, πού δέν μπορεῖ νά συζητηθεῖ. Σέ καμία περίπτωση δέν εἶναι ἕνα ἱερό κείμενο. Καί φυσικά θά τή συζητήσουμε»[8]. Ἡ δήλωση αὐτή ἀφενός ἐπιβεβαιώνει τήν γενική φιλοσοφία ἀμφισβητήσεων ἀπό τή μεριά Σας σέ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, καί ἀφετέρου ἀναφέρει ὅτι ὅλα τά μὴ ἱερά κείμενα ὑπόκεινται σέ ἀμφισβήτηση. Δεδομένων τῶν ἀνωτέρω, μπορεῖ κάποιος νά συμπεράνει ὅτι ἡ ὑποψηφιότητα τῆς χώρας Σας ἦταν τελικά ἕνα μέσον γιά τήν ἀποκόμιση οικονομικῶν ὀφελημάτων, παρά μιά αὐτόβουλη ἐπιλογή γιά δυτικοποίηση. Ὁ προορισμός γιά Σᾶς ἦταν πάντα ἡ δημιουργία μιᾶς Νέο-Ὄθωμανικῆς ταυτότητας καί αὐτοκρατορίας.

Χωρίς ὑπερβολή, ἐδῶ καί 2-3 ἔτη, τό ISIS ἔχει γίνει κομμάτι τῆς καθημερινότητάς μιᾶς τεράστιας γεωγραφικῆς ἔκτασης, πού καλύπτει τήν Εὐρώπη, τήν Μέση Ἀνατολή, μέρος τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἰνδουήσιας. Ὑπάρχει μεγάλο μέρος πληροφοριῶν, πού ἔρχονται ἀπό τόν διεθνή Τύπο, ἀλλά καί ἀπό κέντρα ἀποφάσεων, σύμφωνα μέ τίς ὁποῖες συνεργαστήκατε μέ τό Ἰσλαμικό Κράτος καί τόν ISIS, προκειμένου νά ἀλλάξετε πρὸς ὀφελός Σας τήν ἀσταντική κατάσταση στή Συρία. Ἐπιτρέψτε μας, ὅμως, νά θεωροῦμε πὼς ἡ παρουσία Σας στήν Προεδρία

τῆς γείτονος Τουρκίας λειτουργεῖ μᾶλλον ἀποτρεπτικά γιά τήν ἐξάπλωση τοῦ ISIS στήν Τουρκία. Κι αὐτό διότι, ἐσεῖς, Ἐξοχώτατε, καλλιεργεῖτε στήν χώρα Σας καί θέλετε νά ἐπικρατήσῃ ἀποκλειστικά καί μόνον ὁ Τουρκικός παραδοσιακός Ἰσλαμισμός, ἐνῶ τό Ἰσλαμικό Κράτος καί τό ISIS καλλιεργεῖ καί θέλει νά ἐπικρατήσῃ ὁ Ἀραβικός Ἰσλαμισμός. Ἔτσι, νομίζουμε ὅτι ἐξηγεῖται καί τό πρωτοχρονιάτικο χτύπημα-αἱματοκύλισμα τοῦ ISIS στό διάσημο club τῆς Κωνσταντινούπολης.

Ἐξοχώτατε,

Ὅλα τά κράτη θά ἤθελαν νά ἔχουν ἕναν πολιτικό ἡγέτη, πού νά σέβεται, νά προωθεῖ, νά ἐφαρμόζει καί νά τηρεῖ τήν πατροπαρόδοτη θρησκεία τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν πολιτῶν τους. Ἀνεγείρατε ἐπί τῶν ἡμερῶν Σας 10.000 τεμένη σέ ὅλη τήν Τουρκία καί αὐτό Σᾶς τιμᾷ ἰδιαίτερος διά τήν θεοσέβειά Σας. Αὐτό ἐσεῖς τό ἔχετε καταφέρει στή χώρα Σας. Ὡς γνήσιος Τοῦρκος Ἰσλαμιστής ἔχετε ἀποκεμαλικοποιήσῃ τήν Τουρκία καί τήν ἔχετε ἐπαναφέρει στήν πατροπαρόδοτη πίστη τοῦ Ἰσλάμ, πρᾶγμα πού γίνεται φανερό γενικά ἀπό τήν πολιτική Σας. Ἐδῶ θά ἤθελα νά Σας πῶ ὅτι διαφωνῶ ἀπολύτως μέ τήν μὴ ἐκδοσι τῶν πραξικοπηματιῶν Τοῦρκων πού κατέφυγαν στήν Ἑλλάδα, διότι ἡ αἰτιολογία τῆς ἀπόφασης τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ἀπαράδεκτη νομικῶς διότι δέν νομιμοποιεῖται νά κρίνει μιᾶ δημοκρατική χώρα μέλος τοῦ ΟΗΕ καί τοῦ ΝΑΤΟ ὡς ἡ γείτων Τουρκία, ὡς χώρα πού δέν εἶναι χώρα δικαίου τήν στιγμή πού ἡ ΕΕ καί ἡ Ἑλλάς ἔχουν συνυπογράψει μετά τῆς Τουρκίας σύμβαση ἐπιστροφῆς τῶν παρατύπων μεταναστῶν στήν Τουρκία ὡς «ἀσφαλῆ χώρα» καί ἐπομένως χώρα δικαίου.

Στό σημεῖο, ὅμως, αὐτό, ἐπιτρέψτε μας, Ἐξοχώτατε, νά παρατηρήσουμε ὅτι, ἐξ ἀντικειμενικῆς καί ὀρθοδόξου ἐπόψεως, ὅλα τά ἀνωτέρω κινοῦνται σέ ἐσφαλμένη κατεύθυνση. Διότι:

1) Τό Ἰσλάμ, τό ὁποῖο ἀσπάξεσθε, εἶναι τελείως ἀσυμβίβαστο μέ τήν ἀληθινή Θεολογία, Πίστη καί Ζωή. Οἱ ἅγιοι Πατέρες καί οἱ ἅγιοι ἔνδοξοι Νεομάρτυρες τοῦ Ζῶντος Ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἀπό τούς ὁσίους καί θεοφόρους πατέρες ἡμῶν Μάξιμο τόν Ὁμολογητή (6^{ος} αἰ.) καί Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό (7^{ος} αἰ.), μέχρι τόν ἅγιο ἔνδοξο ὁσιομάρτυρα Νικόδημο τόν Ἁγιαννανίτη (18^{ος} αἰ.) καί τήν ἁγία ἔνδοξο νεομάρτυρα Ἀκυλίνα (18^{ος} αἰ.) [9], κατατάσσουν τό Ἰσλάμ στίς αἰρέσεις καί ὡς τέτοια τό ἀντιμετωπίζουν. Ὁ ὁσίος καί θεοφόρος πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, στό ἔργο του «Περί αἰρέσεων» [10], θεωρεῖ ὅτι τό Ἰσλάμ εἶναι λαοπλάνος θρησκεία καί πρόδρομος τοῦ Ἀντιχριστοῦ. «Ἔστι δέ καί ἡ μέχρι τοῦ νῦν κρατοῦσα λαοπλάνος θρησκεία τῶν Ἰσλαμικῶν, πρόδρομος οὕσα τοῦ Ἀντιχριστοῦ» [11] γράφει. Δέν ὑπάρχει ἐλπίδα σωτηρίας στό Ἰσλάμ.

2) Οἱ διδαχές τοῦ Ἰσλάμ ἀποτελοῦν ἕνα συμπίλημα διαφόρων ἀνθρωποπαθῶν αἰρετικῶν θρησκευτικῶν παραδοχῶν, ὅπως τῆς Εἰδωλολατρίας, τοῦ Ζωροαστρισμοῦ, τοῦ Μανιχαϊσμοῦ, τοῦ Γνωστικισμοῦ, τοῦ Ἀρειανισμοῦ, τοῦ Νεστοριανισμοῦ, τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ, τοῦ Ἀφθαρτοδοκητισμοῦ καί τῆς Εἰκονομαχίας [12]. Τό Ἰσλάμ, ἐπηρεασμένο ἀπό τήν ἀντιχριστιανική ἰουδαϊκή καί τήν αἰρετική χριστιανική γραμματεία, ἀρνεῖται τήν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τόν θεωρεῖ κτίσμα, ὅπως ὁ Αἰρεσιάρχης Ἄρειος. Τόν δέχεται ὡς μέγα προφήτη τοῦ Ἀλλάχ, μικρότερο καί κατώτερο, ὅμως, ἀπό τόν Μωάμεθ, τῆς δῆθεν σφραγίδος τῶν προφητῶν, κτίσμα τοῦ Θεοῦ καί ἀπλό, ψιλὸ ἄνθρωπο. Ἀρνεῖται, ἐπίσης, τόν Σταυρικό Του θάνατο καί τήν Ἀνάσταση, διότι τά θεωρεῖ ἀνοίκεια καί βλάσφημα γιά ἕνα προφήτη τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί βδελύσσεται τόν Τίμιο Σταυρό. Ἐκ μεγάλης συγχύσεως ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου δέν εἶναι ἡ Μαρία, ἡ Κυρία Θεοτόκος, ἀλλά ἡ Μαριάμ, ἡ ἀδελφή τῶν προφητῶν Μωϋσέως καί Ἁαράων.

3) Ὁ Μωάμεθ δέν εἶναι προφήτης, ἀλλά ψευδοπροφήτης, ἐφόσον παραμένει ἁμάρτυρος, δηλ. δέν ὑπάρχουν προγενέστερες μαρτυρίες-προφητεῖες γι' αὐτόν, ὅπως ἀντιθέτως συμβαίνει γιά τόν Τίμιο, ἔνδοξο, Προφήτη, Πρόδρομο καί Βαπτιστή Ἰωάννη, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τόν

Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἀποκαλεῖ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τόν Μάμεδ (Μωάμεθ) ψευδοπροφήτη δικαιολογημένως, ὅταν, κατά τήν ἰσλαμική παράδοση (σούνα), συνεζεύχθη ὡς 7^η σύζυγός του τήν σύζυγο τοῦ υἱοθετηθέντος υἱοῦ του Ζαΐντ, σούρα τοῦ Κορανίου (Οἱ συνασπισμένες φυλές) στ. 37 καί ὡς 9^η τήν ἑπταετή κορασίδα Ἀϊσά, διαπράττων, ἐκτός τῶν ἄλλων κακουργιῶν, καί τά ἐγκλήματα τῆς αἰμομιξίας καί τῆς παιδερασίας, καί ἀποδεικνύει ὁ θεοφόρος πατήρ ὅτι συνέστησε τήν αἵρεσή του ὑστερα ἀπό μιά ἐπιφανειακή μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τήν ἐπικοινωνία του μ' ἕνα Ἀρειανό μοναχό, κατόπιν δῆθεν ὀραμάτων σέ ἡλικία σαράντα ἐτῶν μέ τήν παρότρυνσι τῆς πρώτης συζύγου του Χαντίντζα καί τοῦ Ἰουδαίου ἐξαδέλφου της Οὐάρακα καί μ' αὐτόν τόν τρόπο διέδωσε τήν ψεύτικη φήμη ὅτι ὄλ' αὐτά, πού θέσπισε, εἶναι δῆθεν θεόσταλα.

4) Τό βιβλίον τοῦ Μωάμεθ, δηλ. τό Κοράνιο, δέν εἶναι ἅγιο καί ἱερό, ἀλλά ψευδοβιβλίον. Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός χαρακτηρίζει ὅλα τά θεσπίσματα τοῦ Κορανίου ὡς «γέλωτος ἄξια», τά ὁποῖα καθιερώθησαν μέ τόν ἱερό πόλεμο, τήν βιαία ἐπιβολή καί τό ψευδές ἰδεολόγημα τῆς δῆθεν θεϊκῆς ἀποστολῆς τοῦ Μωάμεθ, ἑπτὰ αἰῶνες μετά τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσία, τοῦ ὁποῖου τό σωτηριῶδες ἔργο ἐπιδιώκει νά ἀνατρέψει μέ τίς ψευδολογίες του.

Ἐπομένως, εἶναι πασιδῆλος ὁ ἀντιτριαδισμός τοῦ Ἰσλάμ καί οἱ βλασφημίες του κατά τοῦ Θεανθρωπίνου προσώπου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποῖου ἀρνεῖται τήν θεία φύση, μέ τίς ὁποῖες σαφῶς ἐπαναλαμβάνεται καί ἐπιβιώνει ἡ κατεγνωσμένη ἀνιτριαδική αἵρετική διδασκαλία τοῦ αἵρεσιάρχου Ἀρείου, ἀπό τόν κοινόν ὑποβολέα Ἀρείου καί Μωάμεθ, τόν Ἀρχέκακο καί βύθιο δράκοντα, τόν Διάβολο.

5) Ἡ ἐξάπλωση τοῦ Ἰσλάμ ὠφείλεται στή χρήση πολεμικῆς βίας γιά τήν ἐπιβολή του, μέ μάχαιρα καί φόνους, σύμφωνα μέ τήν δογματική ἀρχή τοῦ ἱεροῦ καί διαρκοῦς πολέμου (τζιχάντ) ἐναντίον τῶν ἀπίστων, δηλ. τῶν μῆ μουσουλμάνων, ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζεται στίς ἡμέρες μας μέ τίς συνεχιζόμενες ἐκκαθαρίσεις χριστιανικῶν καί ἄλλων πληθυσμῶν ἀπό τό Ἰσλάμ, πού εἶναι λάθος νά διακρίνεται σέ ριζοσπαστικό καί δῆθεν μετριοπαθές καί πού ἀποδεικνύει ὅτι δέν εἶναι θρησκεία ἀνεκτή, κατά τό Εὐρωπαϊκό κεκτημένο καί τίς ἀρχές τῶν Κρατῶν Δικαίου, διότι στοχοποιεῖ θανάσιμα τήν ἄρνησή της καί ἐπομένως οἱ ἔννοιες Δημοκρατία, Ἀνεξιθρησκεία καί Ἀνεκτικότητα πρὸς τήν ἑτερότητα εἶναι ἀσύμβατες μέ τό Ἰσλάμ.

Ἡ Πατρίδα μας, ἡ ἡρωτόκος καί ἀγιοτόκος Ἑλλάδα, κατά τά 400 χρόνια σκλαβιάς ἀπό τούς ὀμοπίστους τῶν σημερινῶν ἰσλαμιστῶν, βίωσε γιά μιᾶς χιλιετία τήν δῆθεν «εἰρήνη» τοῦ Ἰσλάμ. Ὅταν τό Ἰσλάμ ἐνώθηκε μέ τόν Τουρκικό σωβινισμό, ἀποτελέσασε τό ὀλέθριο δίδυμο γιά τό Γένος μας καί τούς ἄλλους Ὀρθοδόξους βαλκάνιους λαούς. Ἡ χώρα μας ἔχει νά ἐπιδείξει χιλιάδες ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους ἀγίους ἐνδόξους Νεομάρτυρες καί ἥρωες, οἱ ὁποῖοι βασανίστηκαν φρικτὰ, ἔχυσαν ποταμούς αἵματος καί ἔχασαν τή ζωή τους, ἐπειδὴ δέν ἤθελαν νά ἐξισλαμιστοῦν, κατ' ἐπιταγή πάντοτε τοῦ Κορανίου καί τῆς ἰσλαμικῆς σαρία!

Κατά τήν Ὀρθόδοξο Χριστιανική Θεολογία γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀπολύτως Ἕνας ἀλλά ἡ μονάδα εἶναι τρισυπόστατη. Τά τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐκφράζουν τόν τρόπον τῆς αἰώνιας καί ἀναλλοίωτης ὑπάρξεως τοῦ Ἐνός καί μόνου Θεοῦ. Μία καί μόνη εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἔχει τρεῖς ὑποστάσεις, δηλαδή τρία πρόσωπα. Τά πρόσωπα βεβαίως διακρίνονται μεταξύ τους, ἀλλά ἡ διάκριση δέν σημαίνει διαίρεση κατά τά πρότυπα τῆς κτιστῆς πραγματικότητας. Τά πρόσωπα κοινωνοῦν σύμφωνα μέ τήν ταυτότητα τῆς μίας οὐσίας καί ἔχουν μαζί καί χωριστά τό πλήρωμα τῆς θεότητος πλὴν τοῦ αἰτίου, γιὰτις μοναδικό αἶτιον τῆς ὑπάρξεως τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ὁ Θεός Πατέρας. Γι' αὐτό κάθε πρόσωπο εἶναι ὀλόκληρος ὁ Θεός καί δέν ἔχουμε τρεῖς Θεούς ἀλλά Ἕναν ἀπολύτως. Οὐσία καί φύση τοῦ Θεοῦ εἶναι ταυτόσημες, σημαίνουν τόν Ἕνα καί μόνον Θεό. Πρόσωπο καί ὑπόσταση εἶναι πάλι ταυτόσημες ἔννοιες, σημαίνουν τήν ἰδιαιτερότητα ὡς ἀτομικότητα. Συνεπῶς οἱ τρεῖς

υποστάσεις υπάρχουν αιωνίως και συναϊδίως στην έκφραση της μίας ουσίας. Αυτός είναι ο ένας και μοναδικός τρόπος της αιώνιας ακατάλυπτης και αναλλοίωτης υπάρξεως του ενός και μόνου Θεού. Στην άδεια αυτή σχέση των τριών προσώπων, μοναδικό αίτιο είναι ο Θεός Πατέρας. Ο αποκαλυφθείς αληθινός Θεός είναι μονάδα τρισυπόστατη, κατά την ουσία του είναι άορατος και ακατάληπτος και επέκεινα πάντων. Ωστόσο καθίσταται όρατός και καταληπτός διά μέσου των ακτίστων ενεργειών του, από τις οποίες προέρχεται όλος ο κτιστός υλικός και πνευματικός κόσμος. Έπομένως ό,τι γνωρίζομεν για τον Θεόν δεν είναι ή ουσία του αλλά οι άκτιστες ενέργειές Του που αποκαλύπτονται στη δημιουργία και δίνουν ουσία και υπόσταση στα πάντα. Διά μέσου του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος, του Αιωνίου και Άσάρκου Λόγου, που ένανθρώπισε σε μία δεδομένη ιστορική στιγμή και έγινε και τέλειος άνθρωπος και ένσαρκος Λόγος, κατανοούμε τό μυστήριο της Δημιουργίας και γινόμαστε κατ' υιοθεσίαν κοινωνοί και μέτοχοι της Θεότητας.

Τό Κοράνιον, ιερόν βιβλίον του Μουσουλμανισμού, αποτελεί για τους Μουσουλμάνους την αληθινή αποκάλυψη του αληθινού Θεού και την τελευταία έκδοση του αιωνίου Αρχετύπου που συνιστά τό ασφαλές κριτήριο για την αλήθεια των Γραφών που προηγήθηκαν δηλ. τόσον της «Τορά» Πεντατεύχου της Παλαιάς Διαθήκης, των Ψαλμών, όσον και του «Ιντζίλ» – Ευαγγελίου και που επικυρώνει ή απορρίπτει την αυθεντικότητα της διδασκαλίας τους δεν αποδέχεται την πίστιν εις την Θεότητα του Ίησού Χριστού διά της σούρας (Η Τράπεζα 5:19) «Άπιστοι εισίν οι λέγοντες ότι ο Μεσσίας Υιός της Μαριάμ είναι Θεός. Είπέ αυτοίς, τίς δύναται νά αναχαιτίση τον Θεόν εάν θελήση νά καταστρέψη τον Μεσσιάν Υιόν της Μαριάμ και την μητέραν αυτού και πάντα τά επί της γης όντα;» απορρίπτει ώσαύτως την πίστιν εις την πατρότητα του Θεού, διότι αφελώς συνδέεται αυτή μετ' αποδοχής συζύγου και τέκνων και βεβαίως την πίστιν εις την Άγιαν Τριάδα, διά της σούρας του Κορανίου: (Αί γυναίκες 4:169) «Πιστεύετε όθεν εις τον Θεόν και εις τους αποστόλους Αυτού και μή λέγετε ότι υπάρχει Τριάς. Παύσατε λέγοντες τουτο και θά ώφεληθήτε διότι εις είναι μόνον ο Θεός. Δεδοξαμένον ειη τό όνομα του Κυρίου, ούτος δεν έχει Υιόν. Τά εν τοις ουρανοίς άνω και τά εν τη γη κάτω εις Αυτόν ανήκουσι μόνον. Η προστασία αυτού είναι έπαρκής», απορρίπτει ώσαύτως την σταύρωσιν και την ανάστασιν του αληθοϋς Θεού Σωτήρος και Λυτρωτού Κυρίου Ίησού Χριστού με τη σούρα του Κορανίου (Αί γυναίκες 4:156): «Και ειπον ήμεις έφονεύσαμεν τον Μεσσιάν Ίησούν, Υιόν της Μαριάμ τον Απόστολον του Θεού. Ούχι δεν έφόνευσαν, δεν έσταύρωσαν αυτόν αλλά έτερον τινά όμοιον αυτώ. Οι δε συζητήσαντες επί του αντικειμένου τουτου, ξμειναν αυτοί οι ίδιοι εν τη άμφιβολία, δεν ήσαν βέβαιοι περι τουτου αλλά κατά εικασίαν. Άληθώς ούτοι δεν έφόνευσαν αυτόν άλλ' ο Θεός εν τη ισχύι και σοφία αυτού μετεκαλέσατο αυτόν», εισαγάγει γεώδεις, χωματένιες σαρκικές ήδονές στον Παράδεισο με την σούρα του Κορανίου (Αί γυναίκες 4:60) «ο πιστεύων και πράττων τό αγαθόν εισελεύσεται εις κήπους περιρύτους υπό ρυάκων, εκεί θά μένει αιωνίως, εκεί θά εύρη γυναίκας άσπίλους και εύαρεστον σκιάν» και θεσπίζει τό έγκλημα και τό φόνο και την επιβολή της βίας σάν πρακτικές διαδόσεως της δήθεν αποκάλυψεως του Θεού με την σούρα του Κορανίου (Η μετάνοια 9:5) «Όταν παρέλθωσι οι ιεροί μήνες τότε φονεύετε τους πολυθειστάς όπου αν συναντήσητε, ζωγρείτε πολιορκούντες και ενεδρεύοντες αυτούς», καθώς και με τη σούρα (Ο Μωάμεθ 47:4-10) «Όπόταν συναντάτε τους άπίστους φονεύετε και κατασφάζετε, συγκρατούντες στεργρως τά δεσμά του αιχμαλώτου. Μετά δε την κατάπαυση της μάχης άφετε έαυτόν έλεύθερον ή ανταλλάξατε άντί λύτρων. Πράττετε ούτως εάν έβούλετο ο Θεός θά έθριάμβευε ο ίδιος επ' αυτών αλλά υποβάλλει υμάς εις τον πόλεμον διά νά δοκιμάσει υμάς διά των δε ... όσοι πιστοί εάν συνδράμετε τον Θεόν εις την μάχην Αυτού κατά των άπίστων και ο Θεός θά συνδράμει υμάς κατευθύνων τά υμέτερα διαβήματα».

Παρά όμως τά άνωτέρω στό Κοράνιον περιγράφεται και αναγγέλεται ο Ευαγγελισμός της Ύπεραγίας Θεοτόκου και Άειπαρθένου Μαρίας και ή γέννησις του Λυτρωτού και Θεού και Σωτήρος Ίησού Χριστού με την σούρα: (Η Μαριάμ 19:16-29) «Ω Μωάμεθ πραγματεύθητι εν τω Κορανίω περι της Μαριάμ. Πώς αυτή άπεσύρθη του οικου της, προς τό ανατολικόν μέρος.

Ἐκαλύφθη διά πέπλου, ὅστις ἀπέκρυψεν αὐτήν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν των. Καταπέμψαμεν αὐτῇ τό Πνεῦμα ἡμῶν, ὅπερ ἐνώπιόν της ἔλαβεν ἀνθρωπίνην μορφήν. Αὕτη δέ εἶπεν: Ζητῶ καταφύγιον παρά τοῦ Οἰκτίρμονος ἐναντίον σου ἐάν φοβεῖσαι αὐτόν. Οὗτος δέ ἀπεκρίθη. Ἐγώ εἰμί ἀπόστολος τοῦ Κυρίου σου πεμφθεῖς πρός σε ὅπως σοί δώσω υἱόν ἅγιον. Πῶς τοῦτο προσέθηκεν αὕτη ἐνῶ ἄνδρα οὐ γινώσκω καί ἐνῶ οὐκ εἰμί ἀκόλαστος. Ὁ δέ ἀπεκρίθη οὕτω γεννήσεται ὁ Κύριος σου εἶπεν τοῦτο δι' ἐμέ εἶναι εὐκόλον. Ἔστε δέ σημεῖον τοῖς ἀνθρώποις καί τεκμήριον τῆς ἡμετέρας μακροθυμίας. Τό θέσπισμα ἀπηγγέλη ἤδη. Συνέλαβεν υἱόν καί ἀπεσύρθη εἰς μεμακρυσμένον μέρος κατέλαβον δέ αὐτήν αἱ ὀδύνας τοῦ τοκετοῦ πλησίον δένδρου φοινίκων... Καί ἐπορεύθη εἰς τόν οἶκον αὐτῆς φέρουσα εἰς τούς βραχίονας τό υἱόν της. Μαριάμ παράδοξον ἔργον ἔπραξας». Σέ ἄλλη σούρα (Ἡ Τράπεζα 5:116-117) τοῦ Κορανίου γίνεται δεκτόν τό κατ' ἐξοχήν προφητικόν ἀξίωμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἀπονέμονται σέ Αὐτόν τίτλοι, πού δέν ἀποδίδονται ἀπό τό Κοράνιον στόν ἴδιον τόν Μωάμεθ: «Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς: Πῶς ἠδυνάμην νά εἶπω ... Σὺ ἔγνωσ τά ἐν τῷ μυχῷ τῆς καρδίας μου... ἐγώ δέν ἐδίδαξα αὐτοῖς ἢ τὰς ἐντολάς σου. Λατρεύετε τόν Θεόν τόν Κύριον ἐμοῦ τε καί ἡμῶν. Ἐν ὅσῳ διέμενον ἐπί τῆς γῆς ἠδυνάμην νά μαρτυρήσω περί αὐτῶν, νῦν ὅμως ἀνεκλίθην παρά σοῦ. Σὺ αὐτός ἐώρας τά πάντα καί εἶ μάρτυς πάντων». Στήν σούρα (Ἡ Βοῦς 2:81) ἀναφέρεται τό Κοράνιον στόν Ἰησοῦν Χριστόν μέ τούς λόγους «Παρέσχομεν τῷ Ἰησοῦ Υἱῷ τῆς Μαριάμ σημεῖα προφανῆ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐνισχύσαντες αὐτόν διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Δέν ἀποκαλεῖται στό Κοράνιον ὁ Ἰησοῦς Χριστός μόνον «Προφήτης καί Ἀπόστολος», ἀλλά ἀκόμη «Μεσσίας», «Λόγος Θεοῦ», θεωρεῖται «Νεός Ἀδάμ» διότι ἐγεννήθη κατά ἰδιαίτερον ὑπερφυσικόν τρόπον καί ὄχι ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Στήν σούρα τοῦ Κορανίου (Αἱ γυναῖκες 4:169) διακηρύσσεται «Ὁ Μεσσίας Ἰησοῦς Υἱός τῆς Μαριάμ, Ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ καί ὁ Λόγος Αὐτοῦ». Τό ἀνακαινιστικόν ἔργον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ περιγράφεται στό Κοράνιον μέ τρόπον διθυραμβικόν στήν σούρα (Ὁ οἶκος Ἐμράν 3:40-42,43) ὅπου ἀναφέρεται «Ὁ Μεσσίας θά κληθῆ Ἰησοῦς υἱός τῆς Μαριάμ ἐνδοξος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καί ἐν τῷ μέλλοντι καί εἶς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου. Θά διδάξει τούς ἀνθρώπους ἀπό τῆς βρεφικῆς αὐτοῦ ἡλικίας καί εἶτα γενόμενος ἀνήρ. Ἔσεται δέ ἐκ τῶν ἐναρέτων... καί θά διδάξη τήν βίβλον, τήν σοφίαν, τήν Πεντάτευχον καί τό Εὐαγγέλιον. Ὁ Ἰησοῦς ἔσται ὁ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ πρός τούς υἱούς Ἰσραήλ καί θά εἶπη πρός αὐτούς. Ἔρχομαι πρός ὑμᾶς διά τῶν σημείων τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Θά σχηματίσω ἀπό χοῦν πτηγόν, θά ἐμφυσήσω εἰς αὐτό διά τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, θά λάβῃ ζωήν. Θά θεραπεύσω τόν ἐκ γενετῆς τυφλόν καί τόν λεπρόν, θά ἀναστήσω νεκρούς διά τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ καί θά εἶπω ὑμῖν ὅτι ἐφάγετε καί ὄ,τι κρατεῖτε κρυπτόν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἡμῶν. Ταῦτα πάντα ἔσονται θαύματα δι' ὑμᾶς ἐάν εἴσθε πιστοί». Τά ἴδια ἐπαναλαμβάνονται καί στήν σούραν (Ἡ Τράπεζα 5:109-111). Σέ πολλά σημεῖα τοῦ Κορανίου τονίζεται ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐγεννήθη κατά τρόπον ὑπερφυσικόν ἐκ τῆς Παρθένου Μαριάμ καί τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Οὐδαμοῦ ἀναφέρεται σάν υἱός ἀνδρός τινός, ὅπως συνήθιζαν οἱ Ἄραβες ἀλλά πάντοτε ὡς ὁ Ἰησοῦς ὁ Υἱός τῆς Μαριάμ, ὁ ὁποῖος ἀπό τοῦ βρεφικοῦ ἤδη λίκνου κατέχει σοφίαν, ὁμιλεῖ, ἀναγγέλει τό ἔργον Του, βεβαιώνει τήν ἀγνότητα τῆς Μητρός Του. Στή σούρα (Ἡ Μαριάμ 19:30-32) ἀναφέρονται «Ἡ Μαριάμ ἐνευσε πρός αὐτούς ἵνα ἐρωτήσωσι τό βρέφος. Πῶς ἠρώτησαν δύναται νά λαλήσῃ πρός ἡμᾶς τό βρέφος κείμενον ἔτι ἐν τῷ λίκνῳ; Εἰμί δοῦλος τοῦ Θεοῦ εἶπεν τό βρέφος, ὁ Κύριος μοι ἐδώρησεν τήν βίβλον ποιήσας με προφήτην». Στό Κοράνιον ὁ Μωάμεθ γνωρίζει καί σέβεται τήν ὑπέροχον θαυματουργικήν δύναμιν τοῦ Μεσσίου. Ἀναφέρει θεραπείες ἀσθενῶν, καθαρισμόν λεπρῶν, ἀνάστασιν νεκρῶν καί ἀκόμη θαύματα τά ὁποῖα μνημονεύονται ἀπό τά ἀπόκρυφα Εὐαγγέλια. Ἰδιαίτερα ἔμφασις δίδεται στό θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διά τοῦ ὁποῖου διέθερεψε τούς πεντάκις χιλίους ἀνδρας στήν ἔρημον. Στή σούρα (Ἡ Τράπεζα 5:112-115) ἀναφέρεται: «Εἶπον οἱ μαθηταί πρός τόν Ἰησοῦν, Υἱέ τῆς Μαριάμ δύναται ὁ Κύριός Σου νά καταβιβάσῃ ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ Τράπεζα πλήρη ἐδεσμάτων; καί ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη φοβήθητε τόν Θεόν ἐάν εἴσθε εὐσεβεῖς. Ἐπιθυμοῦμεν εἶπον οἱ μαθηταί παρακαθήσαντες νά εὐωχηθῶμεν ἐπ' αὐτῆς καί τότε στερεωθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν, θά γνωρίσωμεν ὅτι ἐδίδαξας ἡμῖν τήν ἀλήθειαν καί ἐσόμεθα ὁμολογηταί σου. Καί ὁ Ἰησοῦς Υἱός τῆς Μαριάμ δεηθείς πρός τόν Θεόν εἶπε: Κύριε καί Θεέ μου καταβίβασον ἐξ οὐρανοῦ Τράπεζα πρός εὐωχίαν τοῦ πρώτου καί τοῦ τελευταίου ἡμῶν καί αὕτη ἔστω ὡς τεκμήριον τῆς σῆς

παντοδυναμίας. Διάθρεψον ἡμᾶς Σύ ὁ ἄριστος τῶν διατροφέων. Εἶπεν ὁ Θεός: Θά καταβιάσω αὐτήν πρὸς ὑμᾶς πλὴν οὐαί εἰς τὸν μὴ πιστεύοντα εἰς τὸ θαῦμα τοῦτο».

Σέ δέκα τρία κεφάλαια ἀναφέρεται ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος Μαρία μέ ἐξόχως τιμητικόν τρόπον σάν ἄσπιλος παρθένος στήν σούραν (Οἱ Προφήται 21:91), «εἰς δέ τήν Ἄσπιλον Παρθένον ἐνεφυσήσαμεν τό Πνεῦμα ἡμῶν», σάν ἐνάρετος μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ στήν σούραν (Ἡ Τράπεζα 5:79) «ἡ δέ μήτηρ αὐτοῦ (Μεσσίου) ἦτο ἐνάρετος» σάν Ἀγνή πάσης κηλίδος μεταξύ ὄλων τῶν γυναικῶν, στήν σούρα (Ὁ οἶκος Ἐμράν 3:37) «Καί εἶπεν ὁ ἄγγελος Μαριάμ ὁ Κύριος σου ἐξέλεξέ σε καί ἐτήρησέ σε ἀγνήν πάσης κηλίδος μεταξύ ὄλων τῶν γυναικῶν».

Κατόπιν ὄλων αὐτῶν τῶν ἀνωτέρω ἐνδεικτικῶς ἀναφερομένων σημείων τοῦ Κορανίου παραθέτομεν τό κήρυγμα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ Ἰεροῦ Εὐαγγελίου πού προηγήθη ἕξ (6) ὀλοκλήρους αἰῶνες τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἄραβος ἐμπόρου Μωάμεθ ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη τό ἔτος 570 μΧ στή Μέκκα τῆς Ἀραβικῆς χερσονήσου, υἱός τοῦ Ἀμπνταλάχ καί τῆς Ἄμινα Μπίντ Οὐαχάμπ ἀπό τήν φυλή τῶν Κουραϊσιτῶν πού ἀνήκε στήν οἰκογένεια τῶν Χασιμιτῶν καί πού ὀρφανός ἀνετράφη ἀπό τόν πάππον του Ἀμπντούλμουτταλίμπ καί τόν θεῖον του Ἀμπού Ταλίμπ καί 25ετῆς ὧν συνεξεύχθη τήν 40χρονη χήρα Χαντίτζα καί ἄλλας ὀκτώ (8) ἐπισήμους γυναίκας, μετά τόν θάνατόν της καί πού ἄρχισε νά κηρύττει τό 610 μΧ σέ ἡλικία 40 ἐτῶν ἔχων πολλὰς ἀμφιβολίας διά τό ἔργον αὐτό. Τό κήρυγμα λοιπόν τοῦ διακηρυσσομένου καί ἀπό τόν Μωάμεθ σάν Μεσσίου δηλ. ἀπεσταλμένου τοῦ Θεοῦ πού προανήγγειλαν ὄλοι οἱ Προφῆται τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετον μέ ὅ,τι ὁ Μωάμεθ συνέλαβε σάν ἰδέα περι τοῦ ἐνός καί ἀληθινοῦ Θεοῦ καί τήν διεκήρυξε.

Παραθέτομεν τρία μόνο ἐνδεικτικά σημεία ἀπό τό ἄπειρο πλῆθος πού ὑπάρχει: Α. «Εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοί τοὺς ἀγαπῶντας αὐτούς ἀγαπῶσι. καί ἐάν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοί τό αὐτό ποιοῦσι. καί ἐάν δανεῖζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καί γάρ οἱ ἁμαρτωλοί ἀμαρτωλοῖς δανεῖζουσι ἵνα ἀπολάβωσι τά ἴσα. πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν καί ἀγαθοποιεῖτε καί δανεῖζετε μηδέν ἀπελπίζοντες, καί ἔσται ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς, καί ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτός χρηστός ἐστίν ἐπί τοὺς ἀχαρίστους καί πονηρούς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καί ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί». (Λουκ. 6,36) Β. «Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καί περὶ τῶν πιστευόντων διά τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἔν ὧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καί αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. κἀγὼ τήν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν, ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καί σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν, καί ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καί ἠγάπησας αὐτούς καθὼς ἐμέ ἠγάπησας. Πάτερ, οὐς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ κἀκεῖνοι ὧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τήν δόξαν τήν ἐμήν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε, καί ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνω, καί οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας, καί ἐγνώρισα αὐτοῖς τό ὄνομά σου καί γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἢ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς» (Ἰωαν. 17,20-26) Γ. «Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τήν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐγκαμιζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.» (Ματθ. 22,29-30) Ὁλόκληρο τό Εὐαγγέλιον ἀποκαλύπτει τήν πατρική σχέση τοῦ Θεοῦ μέ τόν ἄνθρωπο καί καλεῖ τόν ἄνθρωπο ὄχι νά ὑποταγῇ στόν Θεόν ἀλλά νά ἐνωθῇ μέ τήν θεία του φύση καί νά γίνῃ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος κατά χάριν. Τό κήρυγμα τοῦ Μεσσίου δέν ἀφοροῦσε ἀσφαλῶς μόνο τοὺς ἔβραίους ἀλλά ὄλο τό ἀνθρώπινον γένος κατά τόν λόγον Αὐτοῦ πρὸς τοὺς μαθητάς Του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδάσκοντες αὐτοῖς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28, 19-20). Τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν ἦρθε νά καταργήσῃ τόν Μωσαϊκόν Νόμον καί τοὺς Προφήτας ἀλλά νά τοὺς συμπληρώσῃ καί εἶναι ἡ μόνη καί ἡ πλήρης γιά τόν

Θεόν, τόν κόσμον καί τόν ἄνθρωπον ἀλήθεια ἢ ὁποία ἀπεδείχθη καί ἐσφραγίσθη ὄχι μέ τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων καί μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ μόνον, ἀλλά μέ τό αἷμα καί τό μαρτύριον τους. Διότι τά ἀληθινά παιδιά τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ οὐδέποτε ἐπεβλήθησαν μέ τήν βία καί τήν μάχαιρα καί τόν θάνατο τῶν ἄλλων ἀλλά μέ τό θαῦμα καί τήν προσωπική τους θυσία. Τό ἀληθές κήρυγμα λοιπόν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μεσσίου βεβαιοῦται μέ τήν μαρτυρία καί τό μαρτύριο ἐπί τρεῖς ὀλοκλήρους αἰῶνες τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί 11.000.000 περίπου σφαγιασθέντων κατακρεουργηθέντων καί καέντων μαρτύρων καί Ἁγίων Της καί ἐπομένως ἐγείρεται κατόπιν ὄλων τῶν ἄνωτέρω τό ἀμείλικτο ἐρώτημα: Ποῖος λέγει τήν ἀλήθειαν; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος, πού ἐγεννήθη στόν κόσμον αὐτόν ὑπερφυσικῶς, διά τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καί ὄχι κατά τήν φυσικήν ὁδόν τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἀποδεικνύεται καί διά τῆς παραθέσεως τῶν ἄνωτέρω σουρῶν ὅτι ἀποδέχεται καί διακηρύσσει πλήρως καί ὁ Μωάμεθ στό Κοράνιόν του, καί τοῦ ὁποίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τό κήρυγμα ἀποτελεῖ συμπλήρωσιν καί ὀλοκλήρωσιν τῆς εἰς τούς Προφήτας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γενομένης ὑπό τοῦ Θεοῦ Ἀποκαλύψεως, ὁ δέ Λόγος Του καί ἡ Ἀνάστασις Του μᾶς δίδεται ἀψευδῆς διά τῶν μέ τόν θάνατο τους μαρτυρησάντων τήν Ἀλήθειαν ἢ ὁ λόγος καί οἱ πεποιθήσεις ἑνός κοινοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἄραβα ἐμπόρου Μωάμεθ υἱοῦ τοῦ Ἀμπνταλάχ καί τῆς Ἄμινα Μπίντ Οὐαχάμπ, πού ἔζησε ἑξακόσια χρόνια μετά τόν Ἰησοῦν Χριστόν καί πού γεννήθηκε ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γεννιοῦνται κατά φύσιν καί πέθανε καί τάφηκε καί πού ἀνατρέπουν πλήρως καί οὐσιαστικῶς ὅλον τό περιεχόμενον τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ διά τῶν προφητῶν καί τοῦ ἑνσαρκωθέντος, σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Υἱοῦ Του, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ὅταν ληφθῆ ἐπιπροσθέτως ὅτι ὁ Μωάμεθ ὑπ' οὐδενός ἐπροφητεύθη διότι ὁ ἰσχυρισμός του στή σούρα τοῦ Κορανίου (Πολεμική παράταξη 61:6) «Ὁ δέ Ἰησοῦς Υἱός τῆς Μαριάμ εἶπε πρὸς τόν λαόν αὐτοῦ Ὡ υἱοί Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμί Ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ πεμφθείς πρὸς ὑμᾶς ὅπως κυρώσω τήν πρό ἐμοῦ ἀποσταλεῖσαν Πεντάτευχον καί εὐαγγελίσωμαι ὑμῖν τήν ἔλευσιν ἐτέρου Ἀποστόλου μετ' ἐμέ οὗ τό ὄνομα Ἀχμέτ» καθὼς καί ἡ θέσις τῶν Μουσουλμάνων ἐρμηνευτῶν ὅτι δῆθεν στό Εὐαγγελικό ἐδάφιο Ἰω. 16, 7 «Ἐάν μή ἀπέλθω ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς, ἐάν δέ πορευθῶ πέμψω αὐτόν πρὸς ὑμᾶς» ὑπῆρχε ἀρχικά ἡ λέξις περικλυτός καί ὄχι Παράκλητος ἢ ὁποία σημαίνει ἑνδοξος καί εἶναι συνώνυμος τῆς κορανικῆς λέξεως Ἀχμέτ εἶναι ἐντελῶς ἀνάξια ἀντικρούσεως διότι προσκρούουν στήν ἐπί ἑξὶ αἰῶνες μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῆς δῆθεν ἀποκαλύψεως τοῦ Κορανίου, χριστιανική πίστη, Οἰκουμενικές Συνόδους, θεολογία, συγγραφική δραστηριότητα, παγχριστιανική πεποίθησις καί ἐπιστήμη καί μάλιστα στήν κοινή λογική διότι εἶναι ἐντελῶς ἀδιανόητο νά ἀνέμενε ὁ Θεός ἑξὶ ὀλοκλήρους αἰῶνες ἀπό τήν ὑπερφυσική ἐνσάρκωσι, δράση καί παρουσία τοῦ Μεσσίου καί ἀνάληψή του στοὺς οὐρανοὺς γιά νά ἀποστείλει τήν δῆθεν σφραγίδα πάντων τῶν προφητῶν δηλαδή τόν κοινόν ἄνθρωπον Μωάμεθ. Ἀντιθέτως ὁ ἀληθινός Παράκλητος, τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐπεφοίτησε πενήντα μέρες μετά τήν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καί δέκα μετά τήν ἀνάληψή Του στοὺς μαθητάς καί Ἀποστόλους Του ἰδρύοντας τήν Ἐκκλησία Του πού εἶναι τό σῶμα Του μέ ἐκεῖνον κεφαλή, ἐνδυναμώνοντας τούς κρυβομένους καί τρομοκρατημένους μαθητάς τοῦ Χριστοῦ γιά νά κηρύξουν σέ ὅλο τόν κόσμον τό Εὐαγγέλιον τῆς υἰοθεσίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό Θεό Πατέρα καί νά ἀδιαφορήσουν γιά τήν προσωπική τους τύχη καί γιά τά τρομακτικά βάσανα καί τελικά τόν μαρτυρικό καί ἐπώδυνο θάνατο, πού θά «κέρδιζαν» ἀπό ὅλη αὐτή τήν πνευματική προσπάθεια. Ὅταν ληφθῆ ἐπίσης ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Μωάμεθ κατά τά ἄνωτέρω ἐπέβαλε τήν θρησκεία του μέ τήν βία, τόν θάνατο καί τήν ἐξουσία καί τό κυριώτερον ἐάν ἦσαν ἀληθεῖς οἱ δῆθεν ἀποκαλύψεις πού ἐγένοντο σέ αὐτόν ἀπό τόν φερομένον σάν ἀρχάγγελον Γαβριήλ, θά ἔπρεπε ὁ Θεός νά εἶναι ἐντελῶς παράφρων, ἐφ' ὅσον ἄλλα ἐκήρυσσε καί ἀπεκάλυπτε ἐπί αἰῶνες στό ἀνθρώπινον γένος καί ἑξακόσια χρόνια μετά τήν τελευταίαν του ἀποκάλυψιν «μετέβαλε γνώμην» καί ἄλλαξε ῥιζηδόν τήν περί τοῦ Ἐαυτοῦ του γνωστοποίησις. Ἐπειδή ὅμως αὐτό εἶναι βλασφημία καί ὕβρις κατά τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ὅπως τό μεγαλειῶδες σύμπαν, «τό ἔργον τῶν χειρῶν Του» ἀποδεικνύει μέ τήν ὑπερμαθηματικήν ἀκρίβειαν τῶν δισεκατομμυρίων γαλαξιακῶν σχηματισμῶν εἶναι Ἡ πανσοφία, εἶναι Ἡ ἀπόλυτος ἀλήθεια, εἶναι Ἡ ἀπόλυτος ἀγάπη, λογικῶς εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νά ἔχει συμβεῖ καί κατά λογική ἀκολουθία τό συμπέρασμα πού ἐξάγεται εὐχερῶς

είναι, ότι ο κοινός άνθρωπος Μωάμεθ διεμόρφωσε εξακόσια χρόνια μετά την ολοκλήρωση της Θείας Αποκαλύψεως έξω ιδίας πρωτοβουλίας, σκέψεως και αντίληψεως τό θρησκευτικό του σύστημα πού αποτελεί συμπίλημα αρχαίων αραβικών θρησκευτικών δοξασιών ιουδαϊκών και χριστιανικών αντιλήψεων και τό χρησιμοποίησε γιά νά συνενώσει τίς Άραβικές φυλές της εποχής του και γιά νά δημιουργήσει τό θεοκρατικό, ήγεμονικό του καθεστώσ, κατακτώντας την έξουσία και δημιουργώντας κράτος.

Όσ εκ τούτων ό Μουσουλμανισμός αποτελεί βαθυτάτη πλάνη και ή θρησκευτική παραδοχή αυτού δέν αποτελεί αποκάλυψη του ζώντος Θεού αλλά άνθρωποπαθές κατασκευάσμα πού ουδεμία σχέση έχει μέ την αλήθεια του αποκαλυφθέντος στην Παλαιά Διαθήκη Δημιουργού του σύμπαντος κόσμου Ένός και μοναδικού Τρισυποστάτου Θεού, στους γενάρχες του έβραϊκού έθνους Άβραάμ, Ίσαάκ, Ίακώβ και έξαιρέτως στον Προφήτη Μωϋσή και κατά την Καινή Διαθήκη ένσαρκωθέντος έν τῷ προσώπῳ του Λόγου Αυτού σέ έκπλήρωση των ανά τους αιώνας προφητειών γιά την σωτηρία του κόσμου.

Έξοχώτατε, έπιτρέψατέ μου νά Σᾶς σημειώσω έπιπροσθέτως:

Α) Τό Κοράνιο.

Αρχίζω μέ τό άν τό Κοράνιο είναι λόγος του Θεού, ή λόγος του Σατανᾶ. Τό Κοράνιο μαζί μέ τό πρόσωπο του Μωάμεθ είναι οι δύο στύλοι, πάνω στους όποιους στηρίζεται όλο τό οικοδόμημα του Ίσλάμ, είναι οι δύο κύριοι ἄξονες, γύρω από τους όποιους περιστρέφεται όλη ή θρησκευτικότητα των Μουσουλμάνων. Γιά τους Μουσουλμάνους τό Κοράνιο συνοψίζει όλη τη διδασκαλία του Ίσλάμ, είναι ή πεμπτουσία του Ίσλάμ, είναι ό,τι τό Ευαγγέλιο γιά τους Χριστιανούς και ό,τι ή Τορά και τό Ταλμουδ γιά τους Έβραίους. Ένα βασικότατο έρώτημα σχετικά μέ τό θέμα της από Θεού, ή μή, προελεύσεως του Κορανίου θέτει ό ἅγιος Ίωάννης ό Δαμασκηνός,ό όποιος παρατηρεί: «Και τίς έστιν ό μαρτυρών, ότι γραφήν αυτώ δέδωκεν ό Θεός; ...ούδέ παρόντων ύμων ό Θεός ως τῷ Μωϋσή βλέποντος του λαού, καπνιζομένου όρους δέδωκε τον νόμον, κακείνω την γραφήν ήν φατέ παρέσχεν, ίνα και ύμεις τό βέβαιον έχητε; [...]

Και Αποκρίνονται ότι έν όσῳ κοιμάται κατέβη ή γραφή επάνω αυτού. Και τό γελοιοῶδες πρὸς αυτούς λέγομεν ήμεϊς. "Ότι λοιπόν επειδή κοιμώμενος, (ό Μωάμεθ),έδέξατο την γραφήν. και ούκ ήσθετο της ένεργείας, εις αυτόν επληρώθη τό της δημόδους παροιμίας 'όνείρατα μοί λέγεις', ή 'όνειροπολεϊ καθεύδων'». Μεταφράζω: Ποιός μαρτυρεί, ότι ό Θεός έδωσε στον Μωάμεθ την γραφήν αυτήν; (δηλαδή τό Κοράνιο;). Πῶς ό Θεός δέν έδωσε την γραφή αυτή παρόντων ύμων, ή έστω ένώπιον κάποιων άξιοπίστων μαρτύρων, ώστε νά είστε και έσεϊς βέβαιοι γιά την από Θεού προέλευσή της, όπως αυτό συνέβη στην περίπτωση του Μωϋσέως, ό όποιος παρέλαβε τον νόμο παρόντος και βλέποντος του λαού, καθ' όν χρόνον τό όρος (Σινᾶ) καπνιζόταν; Και αυτοί (οί όπαδοί του Ίσλάμ) αποκρίνονται, ότι την παρέλαβε την ώρα πού ό Μωάμεθ κοιμόταν. Αφού λοιπόν αυτοί επικαλούνται τό άστείο αυτό επιχείρημα και ήμεϊς (οί χριστιανοί) άπαντοῦμε σ' αυτούς και λέμε: Έπειδή λοιπόν κοιμώμενος (ό Μωάμεθ) δέχθηκε την γραφήν και δέν αισθανόταν την ένεργεια, την σημασία των λόγων της, εφαρμόσθηκε σ' αυτόν τό της δημόδους παροιμίας: Μοῦ λές όνειρα, ή όνειροπολεϊς κοιμώμενος». Τό συμπέρασμα λοιπόν είναι, μέ βάση τά παρα πάνω, ότι τό Κοράνιο δέν είναι τίποτε άλλο, παρά ένα άποκύημα της φαντασίας του Μωάμεθ. Στην καλλίτερη περίπτωση, είναι λόγος ένός βεδουίνου καμηλιέρη της έρήμου, ό όποιος συνέρραψε διάσπαρτες παραδόσεις και διδασκαλίες γιά νά δημιουργήσει ένα θρησκευτικοπολιτικό σύστημα των κατοίκων της Άραβικής χερσονήσου. Νεώτερος έρευνητής παρατηρεί σχετικά μέ τό Κοράνιο, όπως προαναφέρθηκε ότι είναι κατά τό μεγαλύτερο μέρος του συμπίλημα, συρραφή παραποιημένων χωρίων της Παλαιᾶς Διαθήκης, όπως την παρερμήνευσε ό Μωάμεθ, όπως επίσης και στοιχείων από τον Ζωροαστρισμό και, τέλος στοιχείων ένός παρεφθαρμένου Χριστιανισμού. Τό τελευταίο όφείλεται στο ότι κατά τον δον αιώνα είχαν αναπτύξει ιεραποστολική δραστηριότητα μεταξύ των Άράβων οι αίρέσεις του Άρειανισμού, των Μονοφυσιτών, και των

Εἰδικότερα ἡ παραποίηση καὶ παρερμηνεία τῶν χωρίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθεῖ, (σύμφωνα μὲ τὸν παρὰ πάνω ἐρευνητὴ), στὸ γεγονός ὅτι ὁ Μωάμεθ «θεώρησε ὑποχρέωσή του νὰ ἐπανορθώσει» τὰ λάθη τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ νὰ «ἀποκαταστήσει τὴν ἀλήθεια». Διότι κατὰ τὴν ἀποψή του «τόσο ἡ Παλαιά, ὅσο καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶχαν ὑποστῆ ἀλλαγές ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους ἐπιστήμονες, προκειμένου οἱ τελευταῖοι νὰ ἐδραιώσουν καὶ νὰ φυλάξουν τὶς θέσεις τους». Ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ὅμως εἶναι ἀβάσιμος, διότι ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη τῆς κριτικῆς τοῦ κειμένου τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ κείμενο παρέμεινε οὐσιαστικὰ ἀναλλοίωτο. Ὁ παρὰ πάνω ἰσχυρισμὸς τοῦ Μωάμεθ ἀναιρεῖται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Κοράνιο. Διότι τὸ Κοράνιο, ἀναφερόμενο στὴν Παλαιά, καὶ τὴν Καινὴ Διαθήκη, γράφει: «Καὶ δώσαμε [ἐννοεῖται ὁ Θεὸς] στὸν Μωϋσῆ τὴν Βίβλο καὶ τὴν κάναμε ἕναν ὁδηγὸ, γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰσραὴλ, [μὲ τὴν ἐντολή]: Μὴ πάρετε ἄλλον ἀπὸ (ἀπὸ ἐμένα) προστάτη στὶς ὑποθέσεις σας» (Σούρα 17 Τὸ Νυκτερινὸ Ταξίδι ἢ τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραὴλ, ἔδαφ. 2). «Πῶς ἔρχονται σὲ σένα, [οἱ Ἑβραῖοι], νὰ τοὺς δικάσεις τὴν στιγμή πού ἔχουν μπροστά τους, (τὸν δικό τους) Νόμο! Ἐκεῖ βρίσκονται (ὄλες) οἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀλλάχ [...] Ἐμεῖς εἴμασταν πού ἀποκαλύψαμε τὸν Νόμο, (στὸν Μωϋσῆ), πού σ' αὐτὸν ὑπάρχει ἡ καθοδήγηση καὶ τὸ φῶς. Μ' αὐτὸν δικάζουν τοὺς Ἰουδαίους οἱ προφήτες, πού δήλωσαν ὑποταγὴ στὸν Ἀλλάχ, καὶ μ' αὐτὸν δικάζουν οἱ Ραββῖνοι καὶ οἱ Νομικοί, πού σ' αὐτοὺς ἀνατέθηκε ἡ διαφύλαξη τῆς βίβλου τοῦ Ἀλλάχ καὶ ἐμαρτύρησαν γι' αὐτό». (Σούρα 5 Τὸ στρωμένο Τραπέζι, ἔδαφ. 43-44). Ἐφ' ὅσον ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴν Ἁγία Γραφή ὡς ὁδηγὸ γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰσραὴλ, μέσα δὲ σ' αὐτὴν βρίσκονται οἱ ἀποφάσεις τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ἀπεκάλυψε τὸν Νόμο στὸν Μωϋσῆ καὶ ἐφ' ὅσον στὸν Νόμο αὐτὸν ὑπάρχει ἡ καθοδήγηση καὶ τὸ φῶς, γιατί χρειαζόταν ἡ δῆθεν «ἀποκάλυψη» τοῦ Κορανίου; Ἐφ' ὅσον μ' αὐτὸν τὸν Νόμο δικάζουν οἱ προφῆτες, ἄρα δὲν ἔχει νοθευτεῖ. Ἄλλωστε ὁ παντογνώστης Θεὸς δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἀποκαλύψει τὸν λόγο του σὲ πρόσωπα πού θὰ τὸν νόθευαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Μωϋσῆς εἶχε δώσει στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαὸ τὴν ἐντολή: «Δὲν θὰ προσθέσετε τίποτε ἀπολύτως στὶς ἐντολές πού ἐγὼ σᾶς παραγγέλλω, οὔτε θὰ ἀφαιρέσετε κάτι ἀπὸ αὐτές» (Δεῦτ. 4,2).

Ἐξ' ἄλλου κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐπιβεβαίωσε τὸν Νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Γράφει τὸ Κοράνιο: «Καὶ πάνω στὰ χνάρια τους, [δηλαδὴ τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης], στείλαμε τὸν Ἰησοῦ τὸν γιὸ τῆς Μαριάμ, ἐπικυρώνοντας τὶς Γραφές, (Ταουρά), [δηλαδὴ τὴν Πεντάτευχο], πού εἶχαν σταλεῖ πρὶν ἀπὸ αὐτὸν καὶ τοῦ δώσαμε τὸ Εὐαγγέλιο, πού σ' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ καθοδήγηση καὶ τὸ φῶς καθὼς καὶ ἡ ἐπικύρωση τῶν Γραφῶν, (Ταουρά), πού εἶχαν σταλεῖ πρὶν ἀπὸ Αὐτόν: Καθοδήγηση καὶ προειδοποίηση γιὰ ὅσους σέβονται τὸν Ἀλλάχ. Κι' ἄφησε τὸν Λαὸ τοῦ Εὐαγγελίου νὰ δικάζει, νὰ κρίνει σύμφωνα μὲ ὅσα ἀποκαλύφθηκαν σ' αὐτό, [τὸ Εὐαγγέλιο], ἀπ' τὸν Ἀλλάχ. Κι' ὅποιος δὲν δικάσει μὲ βάση τὰ ὅσα ἀποκαλύφθηκαν ἀπ' τὸν Ἀλλάχ, αὐτὸς εἶναι παράνομος» (Σούρα 5 Τὸ στρωμένο Τραπέζι, ἔδαφ.46-47). Τὸ Κοράνιο λοιπὸν δέχεται ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πού ἀποκαλύφθηκε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι «σ' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ καθοδήγηση καὶ τὸ φῶς». Ἀλλὰ τί περιέχει τὸ Εὐαγγέλιο; Ὅλο τὸ ἔργο τῆς ἐνσάρκου Θεῆς Οἰκονομίας, ὅπως αὐτὸ εἶχε προαναγγελθεῖ ἀπὸ τοὺς προφῆτες, καθὼς καὶ τὸν τέλειο ἠθικὸ Νόμο τῆς Καινῆς Διαθήκης, πού συμπλήρωσε καὶ ὀλοκλήρωσε τὸν Νόμο τῆς Παλαιᾶς. Τί χρειαζόταν λοιπὸν τὸ Κοράνιο, καθ' ὃν χρόνον τόσον μὲ τὴν Παλαιά, ὅσον καὶ μὲ τὴν Καινὴ Διαθήκη, διὰ τῆς ὁποίας ἔχουμε πλέον τὴν πλήρη καὶ τελεία ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ἔχουμε ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν σωτηρία του; Πέραν αὐτῶν αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ ὁποῖο ἀποδέχεται τὸ Κοράνιο, μᾶς διδάσκει ὅτι δὲν ὑπάρχει «ἕτερο εὐαγγέλιο» (Γάλ.1,6) διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατὸν νὰ σωθοῦμε. Καὶ ὅτι ἐκεῖνος πού θὰ τολμήσει νὰ κηρύξει ἄλλο Εὐαγγέλιο διαφορετικὸ ἀπὸ ἐκεῖνο πού μᾶς παρέδωσε ὁ Χριστὸς καὶ ἐκήρυξαν οἱ ἀπόστολοι, (καὶ τέτοιο βέβαια εἶναι τὸ Κοράνιο, πού εἰσηγεῖται στοὺς ἀνθρώπους ἄλλο δρόμο σωτηρίας), νὰ εἶναι ἀναθεματισμένος: «ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ' οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν πᾶρ ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω» (Γαλ. 1,8). Κατόπιν αὐτῶν

τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ποιὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς λόγος τοῦ Θεοῦ; Τὸ Κοράνιο τοῦ Μωάμεθ, ἢ ἡ Ἁγία Γραφή; Ἀσφαλῶς ἡ Ἁγία Γραφή ποὺ βρισκόταν στὰ χέρια τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Χριστιανῶν 600 χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸ Κοράνιο.

Β) Τὸ πρόσωπο τοῦ Μωάμεθ.

Στὴν συνάφεια αὐτὴ θὰ προσθέσουμε ἀκόμη ὀλίγα καὶ περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Μωάμεθ, ἀφοῦ αὐτὸς ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ Ἰσλάμ. Ἰσχυρίζεται ὁ Μωάμεθ, ὅτι εἶναι ὁ ἔσχατος τῶν προφητῶν καὶ αὐτοαποκαλεῖται ὡς ἡ σφραγίδα τῶν προφητῶν. Σύμφωνα μετὰ τὸ Κοράνιο: «Ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ ἀπόστολος τοῦ Ἀλλάχ καὶ ἡ σφραγίδα τῶν προφητῶν» (Σούρα 33 Οἱ συνασπισμένες φυλές, ἔδαφ.40). Ὡστόσο ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς εἶναι πέρα γιὰ πέρα ἀβάσιμος, διότι ὁ ἐρχομὸς του καὶ τὸ ἔργο του δὲν προαναγγέλλεται ἀπὸ κανένα Προφήτη, ὅπως αὐτὸ συμβαίνει γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐρωτήθηκε ἀπὸ κάποιον Τοῦρκο συνομιλητὴ του μετὰ τὸν ὁποῖον εἶχε διάλογο σχετικὰ μετὰ τὸ Ἰσλάμ, γιατί ἐσεῖς οἱ χριστιανοὶ δὲν δέχεσθε τὸν δικὸν μας προφήτη, ἀπάντησε: «Εἶναι παλαιότατη συνήθεια, νὰ μὴ δεχόμεσθε τίποτε ὡς ἀληθές, ἂν δὲν ὑπάρχουν σχετικὲς μαρτυρίες. Οἱ μαρτυρίες γιὰ τὰ πρόσωπα εἶναι διπλές: Ἡ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ ἔργα καὶ τὰ πράγματα, ἢ ἀπὸ ἀξιόπιστα πρόσωπα.[...]. Ὁ Χριστὸς μαζί μετὰ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα θαύματα ποὺ ἐπετέλεσε, μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ τὸν Μωϋσῆ καὶ ἀπὸ ἄλλους προφήτες γι' αὐτὸ ἐμεῖς πιστεύουμε στὸν Χριστὸ καὶ στὸ Εὐαγγέλιό του. Ἀντίθετα τὸν Μωάμεθ δὲν τὸν εὐρίσκομεν, οὔτε ἀπὸ τοὺς προφήτες τοῦ παλαιοῦ Νόμου νὰ μαρτυρεῖται, οὔτε κάτι θαυμάσιο καὶ ἀξιόλογο καὶ ὀδηγητικὸ πρὸς τὴν πίστη, (δηλαδή κάποια θαύματα), νὰ ἔχει ἐπιτελέσει. Γι' αὐτὸ δὲν πιστεύουμε σ' αὐτὸν καὶ στὸ ἀπὸ αὐτὸν προερχόμενον βιβλίον». Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς γράφει: Ὅταν ἐρωτῶμε τοὺς Ἀγαρηνοὺς ἀφοῦ ὁ Μωάμεθ σᾶς διδάσκει στὸ Κοράνιο, ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ κάνομε, ἢ νὰ δεχόμεθα χωρὶς τὴν μαρτυρία ἄλλων, πῶς δὲν τὸν ρωτήσατε: δώσε μας πρῶτα ἐσὺ «ἀπόδειξιν διὰ μαρτύρων, ὅτι προφήτης εἶ καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες καὶ ποία γραφὴ μαρτυρεῖ περὶ σοῦ;». Στὸ ἐρώτημά μας αὐτὸ οἱ Ἀγαρηνοὶ «σιωπῶσιν αἰδούμενοι» (σιωποῦν γεμάτοι ντροπὴ). Πέραν αὐτῶν ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς μᾶς προειδοποίησε, ὅτι μετὰ ἀπὸ Αὐτὸν θὰ ἔρθουν πολλοὶ ψευδοπροφῆτες καὶ ψευδόχριστοι, οἱ ὁποῖοι θὰ παρασύρουν πολλοὺς στὴν πλάνη τους καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀκολουθήσωμε: «Τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπη, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστὸς ἢ ὧδε, μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς». (Μάτθ. 24,23-24). Τὸ συμπέρασμα λοιπὸν εἶναι ὅτι ὁ Μωάμεθ οὔτε θαύματα ἔκανε, οὔτε καμιά προφητεία εἶπε, οὔτε προαναγγέλλθηκε ἀπὸ ἄλλους προφήτες, ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ του κάθε ἄλλο παρὰ ἁγία καὶ ἐνάρετη ἦταν. Τὸ κύριο ἐνδιαφέρον τοῦ ἦταν, πῶς νὰ ἀποκτήσει ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερες γυναῖκες, διότι καθὼς μαρτυροῦν οἱ βιογράφοι του εἶχε νυμφευθεῖ 9, μεταξύ τῶν ὁποίων σάν ἕβδομη τὴν σύζυγο τοῦ υἱοθετημένου γιοῦ του Ζαΐντ καὶ σάν ἕνατη τὴν ἐπτάχρονη κορασίδα Ἀϊσέ (κατ' ἄλλους 13), γυναῖκες. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς σχολιάζοντας τὸν πολυγυνισμό τοῦ Μωάμεθ, ἀναφέρει: «Οὗτος ὁ Μάμεδ, (Μωάμεθ), πολλὰς ληρωδίας, (μορολογίες), συντάξας ἐκάστη τούτων προσηγορίαν ἐπέθηκεν. Οἶον, (ὅπως γιὰ παράδειγμα), ἡ γραφὴ τῆς γυναικὸς καὶ ἐν αὐτῇ τέσσαρας γυναῖκας προφανῶς λαμβάνων νομοθετεῖ καὶ παλλακάς, ἐὰν δύνηται χιλίας, ὅσας ἢ χεῖρ αὐτοῦ κατάσχη ὑποκειμένης ἐκ τῶν τεσσάρων γυναικῶν (οἱ ὁποῖες θὰ ὑπακούουν στὶς τέσσαρας γυναῖκες)».

Γ) Τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅπως ἀναφέραμε δὲν εἶναι ὁ κατὰ φύσιν Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐνανθρώπησε γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου, ἀλλὰ κτίσμα. Δὲν ἀποδέχεται τὴν πίστη στὴν Θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως σαφῶς ἀναφέρει τὸ Κοράνιο: «Ἄπιστοι εἰσὶν οἱ λέγοντες ὅτι ὁ Μεσσίας, Υἱὸς τῆς Μαρίας εἶναι Θεός. Εἰπέ αὐτοῖς, τίς δύναται νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν Θεὸν ἐὰν θελήσῃ νὰ καταστρέψῃ τὸν Μεσσίαν Υἱὸν τῆς Μαρίας καὶ τὴν μητέραν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα;» (Σούρα 5 Τὸ στρωμένο τραπέζι, ἔδαφ.19). Ἀπορρίπτει ὅπως προαναφέραμε

τὴν Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Καὶ εἶπον ἡμεῖς ἐφονεύσαμεν τὸν Μεσσίαν Ἰησοῦν, Υἱὸν τῆς Μαριὰμ τὸν Ἀπόστολον τοῦ Θεοῦ. Οὐχὶ δὲν ἐφόνευσαν, δὲν ἐσταύρωσαν αὐτὸν ἀλλὰ ἕτερον τινὰ ὅμοιον αὐτῷ. Οἱ δὲ συζητήσαντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἔμειναν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ, δὲν ἦσαν βέβαιοι περὶ τούτου, ἀλλὰ κατὰ εἰκασίαν. Ἀληθῶς οὗτοι δὲν ἐφόνευσαν αὐτόν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ καὶ σοφίᾳ αὐτοῦ μετεκαλέσατο αὐτόν», (Σούρα 4 Οἱ γυναῖκες, ἔδαφ.156). Κατὰ τὸ Ἰσλάμ εἶναι καὶ Αὐτὸς ἕνας ἀπλὸς προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὅπως οἱ ἄλλοι προφῆτες, τοὺς ὁποίους ἀπέστειλε ὁ Θεὸς πρὶν ἀπὸ Αὐτόν. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἐλέγχων τὴν ἀπιστίαν τῶν μουσουλμάνων στὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου παρατηρεῖ, ὅτι αὐτοὶ ἔπαθαν ὅ,τι καὶ οἱ εἰδωλολάτρες Ἕλληνες, γιὰ τοὺς ὁποίους λέγει ὁ ἀπόστολος, ὅτι «παραδόθησαν σὲ ἀδόκιμο νοῦ», ἐπειδὴ «ἐνῶ ἐγώρισαν τὸν Θεὸν δὲν τὸν ἐδόξασαν καὶ δὲν τὸν ἐλάτρευσαν ὡς Θεὸν» (Ρωμ.1,21). Διότι καὶ αὐτοί, ἐνῶ ἐγνώρισαν τὸν Χριστό, ἐπειδὴ λέγουν, ὅτι αὐτὸς εἶναι Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐτέχθηκε ἀπὸ παρθένο καὶ ἔπραξε καὶ ἐδίδαξε θεία πράγματα, ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς, παραμένει ἀθάνατος καὶ πρόκειται νὰ ἔλθει γιὰ νὰ κρίνει τὰ σύμπαντα. Ἐνῶ λοιπὸν ἔτσι ἐγνώρισαν τὸν Χριστό, δὲν τὸν ἐπίστευσαν ὡς Χριστόν, δηλαδὴ ὡς Θεάνθρωπον Λόγον, ἀλλὰ «ἄλλαξαν τὴν ἀλήθεια μὲ τὸ ψεῦδος» καὶ ἐπίστευσαν καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἀκολούθησαν ἄνθρωπο ἀπλὸ θνητὸ καὶ θαμμένο, τὸν Μωάμεθ, παρὰ τὸν Θεάνθρωπο καὶ αἰεῖζωο καὶ αἰδίο Λόγο. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀστόχησαν περὶ τὴν πίστιν κατάντησαν νὰ ζοῦν μὲ αἰσχροτήτα καὶ ἀπανθρωπιά, ἐπιδιδόμενοι σὲ ἀνδραποδισμοὺς, φόνους λεηλασίες, ἀρπαγὲς ἀκολασίες, μοιχεῖες ἀνδρομανίες. Καὶ ἔφθασαν σὲ τέτοιο σημεῖο παραλογοισμοῦ, ὥστε ὄχι μόνον νὰ δικαιολογοῦν τὰ ὅσα πράττουν, ἀλλὰ νομίζουν ὅτι καὶ ὁ Θεὸς ἐπιδοκιμάζει τὶς πράξεις τους.

Δ) Περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου (Τζιχάντ).

Ὅλοι οἱ Μουσουλμάνοι κάνετε λόγο γιὰ «ὀρθόδοξο Ἰσλάμ» καὶ γιὰ «ψευτο-Τζιχάντ τῶν τρομοκρατῶν καὶ ἐξτρεμιστῶν». Σᾶς βολεύει βέβαια αὐτὴ ἡ θέση, ὅπου παρουσιάζετε τὸ Τζιχάντ σὰν κάτι ξένο πρὸς τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν τῶν μουσουλμάνων. Ὡστόσο ἡ διδασκαλία περὶ ἱεροῦ πολέμου, ἢ ὀρθότερα περὶ ὀμῆς βίας καὶ ὀλοκληρωτικῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἀπίστων, (μὴ μουσουλμάνων), ἀποτελεῖ δόγμα πίστεως, πὺν πρέπει νὰ δονεῖ καὶ νὰ συνέχει τὴν ψυχὴ τοῦ κάθε ἀληθινοῦ μουσουλμάνου. Πάμπολλα εἶναι τὰ ἀποσπάσματα τοῦ Κορανίου, πὺν μιλοῦν ξεκάθαρα καὶ ἀπερίφραστα περὶ τοῦ Τζιχάντ, γιὰ τὰ ὁποῖα προσποιεῖστε ἄγνοια, προφανῶς διότι δὲν ἔχετε τὸ θάρρος νὰ τὰ παραθέσετε. Τὰ ἀποσπάσματα αὐτὰ κάνουν τὸν μὴ μουσουλμάνο ἀναγνώστη νὰ ἀνατριχιάζει καὶ ταυτόχρονα νὰ βεβαιώνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει περιθώριο εἰρηνικῆς συμβιώσεως, (ὅπως ἀφελῶς νομίζουν οἱ θιασῶτες τοῦ Διαθρησκειακοῦ Οἰκουμενισμοῦ), μὲ τοὺς πιστοὺς τοῦ Μωάμεθ, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἀλλάχ νὰ διεξάγουν συνεχῆ καὶ ὀλομέτωπο ἀγῶνα γιὰ τὴν παγκόσμια ἐπικράτηση τοῦ Ἰσλάμ. Εἶναι σημαντικό νὰ τονιστεῖ, ὅτι κατὰ τὸ Κοράνιο ὁ φόνος τῶν ἀπίστων δὲν εἶναι ἔργο τῶν μουσουλμάνων, ἀλλὰ προέρχεται οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἀλλάχ, ὁ ὁποῖος εὐλογεῖ τὸν ἀγῶνα τῶν πιστῶν του. Πρᾶγμα πὺν δείχνει, ὅτι ὁ Μωάμεθ φρόντισε νὰ δώσει στὸ φρικτὸ ἀμάρτημα τοῦ φόνου θεολογικὴ κατοχύρωση, ὥστε οἱ πιστοὶ τοῦ Ἀλλάχ νὰ ἐπιδίδονται στὰ ἐγκλήματά τους μὲ ἡσυχὴ τῇ συνείδησίν τους, χωρὶς ἀναστολές. Παραθέτουμε στὴ συνέχεια ὀρισμένα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀποσπάσματα τοῦ Κορανίου, τὰ ὁποῖα ἐπιβεβαιώνουν τοῦ λόγου τὸ ἀληθές:

«Ὡ προφήτη! Παρότρυνε τοὺς πιστοὺς στὸν πόλεμο. Ἄν ὑπάρχουν εἴκοσι ἀπὸ σᾶς πὺν ὑπομονετικὰ ἐπιμένουν, θὰ νικήσουν διακόσιους καὶ ἂν ἀπὸ σᾶς εἶναι ἕκατό, θὰ νικήσουν χίλιους ἀπὸ τοὺς ἀπίστους...» (Σούρα 8 Τὰ λάφυρα, ἔδαφ.65). «Ὁ Ἀλλάχ δὲν συγχωρεῖ, ὅποιον λατρεύει συντάιρο μ' Αὐτόν» (Σούρα 4 Οἱ γυναῖκες, ἔδαφ.48). Ἀφοῦ ὁ Ἀλλάχ δὲν συγχωρεῖ ἐκείνους πὺν πιστεύουν σὲ ἄλλο Θεό, τί πρέπει νὰ κάμουν οἱ πιστοὶ του; Ἀσφαλῶς νὰ ἐξοντώσουν ὅσους λατρεύουν «συνεταίρους» τοῦ Ἀλλάχ! «Καὶ νὰ πολεμᾶτε γιὰ χάρι τοῦ Ἀλλάχ ὅσους σᾶς πολεμοῦν, ἀλλὰ μὴν ξεπερνᾶτε τὰ ὄρια, γιὰτί ὁ Ἀλλάχ δὲν ἀγαπᾶ τοὺς παραβάτες» (Σούρα 2 Ἡ ἀγγελάδα, ἔδαφ.190). «Φονεύετε τους, ὅπου τοὺς βρίσκετε καὶ διώχτε τους, ἀπὸ κεῖ

πού σᾶς ἐδίωξαν [...] Ἴν ὅμως σᾶς πολεμήσουν, σκοτώστε τους. Τέτοια εἶναι ἡ τιμωρία τῶν ἀπίστων» (Σούρα 2 Ἡ ἀγγελάδα, ἐδαφ.191). «Ἴν ὅμως σταματήσουν, τότε βέβαια, ὁ Ἄλλάχ εἶναι πολυεπεικῆς, πολυεύσπλαχνος» (Σούρα 2 Ἡ ἀγγελάδα, ἐδαφ.192). «Πολεμᾶτε τους ὥσπου νὰ μὴν σᾶς καταδιώξουν στὴν εἰδωλολατρία καὶ νὰ ὑπερισχύσει ἡ Πίστη στὸν Ἄλλάχ. Ἴν ὅμως σταματήσουν τὴ δράση τους, τότε νὰ μὴν κάνετε πόλεμο παρὰ ἐναντία στοὺς ἀδικούς» (Σούρα 2 Ἡ ἀγγελάδα, ἐδαφ.193). «Καὶ ὅταν οἱ ἀπαγορευμένοι μῆνες ἔχουν περάσει, τότε (πολεμᾶτε καὶ) σκοτώνετε τοὺς εἰδωλολάτρεις, ὅπουδήποτε κι ἂν τοὺς βρεῖτε, καὶ συλλάβετε τους καὶ πολιορκεῖστε τους καὶ στήστε τους παγίδες μὲ κάθε (πολεμικὸ) στρατήγημα. Ἴν ὅμως μετανιώσουν καὶ διατηρήσουν τὴν τακτικὴ προσευχὴ κι ἐφαρμόσουν (τακτικὴ) ἐλεημοσύνη, τότε ἀφήστε τοὺς ἐλεύθερους. Γιατί ὁ Ἄλλάχ εἶναι πολυεύσπλαχνος, πολυεπεικῆς» (Σούρα 9 Ἡ μετάνοια, ἐδαφ.5). Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; Ἀσφαλῶς ἐξόντωση τῶν «ἀπίστων» καὶ τίποτε λιγότερο! Ὅτι οἱ «ἄπιστοι», ὡς ἀξιοὶ θανάτου(!) δὲν ἔχουν δικαίωμα ζωῆς καὶ ἄρα οὔτε ὡς ἀνθρώπινα ὄντα πρέπει νὰ λογίζονται. «Πολυεπεικῆς» εἶναι ὁ Ἄλλάχ, μόνον ὅταν ὑποταχθοῦν οἱ «ἄπιστοι» στὸ Ἰσλάμ! Ἴν ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι σκέτος φασισμός, τότε τί εἶναι; Αὐτὴ Ἀγαπητὴ μου εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἐκτός καὶ ἂν δὲν πιστεύετε στὸ Κοράνιο! Ἀλλὰ μήπως δὲν εἶδαμε νὰ ἐφαρμόζεται στὴν πράξη μέχρι καὶ σήμερα ἡ φρικτὴ καὶ ἀπάνθρωπη αὐτὴ διδασκαλία τοῦ Ἰσλάμ; Ἡ ἀνθρωπότητα βιώνει σήμερα τὴ φρίκη τῆς γενοκτονίας χριστιανικῶν πληθυσμῶν στὶς χῶρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ Βορείου Ἀφρικῆς, ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς Τζιχαντιστὲς τοῦ ISIS, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Ἄλλάχ! Ἀλλὰ ἂν αὐτὸ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Ἄλλάχ, τότε ὁ Ἄλλάχ δὲν εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἀλλὰ κάτι ἄλλο! Καὶ μετὰ διερωτᾶσθε γιατί δὲν Σᾶς θέλουν στὴν Εὐρώπη καὶ γιατί θεωροῦν καταστροφικὴ λατρεία τὴν θρησκεία Σας!!!

Ε) Περὶ τοῦ θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ στὴ διδασκαλία τοῦ Ἰσλάμ.

Τὸ Ἰσλάμ εἶναι συρραφὴ δανείων ἀπὸ Ἑβραϊκὲς καὶ Χριστιανικὲς διδασκαλίαι ὅπως εἶπαμε. Σᾶς προτρέπω νὰ διαβάσετε καὶ ἄλλα κείμενα ἐκτός του Κορανίου, κείμενα συγκριτικῆς θρησκευολογίας, γιὰ νὰ δεῖτε τί γίνεται μὲ τὰ δάνεια τοῦ Κορανίου! Μελετήστε σὲ βάθος τὸν Ἰουδαϊσμό καὶ θὰ διαπιστώσετε τὶς ὁμοιότητες τῆς ἰουδαϊκῆς «θεολογίας» μὲ τὴν ἰσλαμικὴ «θεολογία». Ἐπίσης στὴν «Χριστολογία» τοῦ Ἰσλάμ συναντᾶμε ὅλες τὶς ἀρχαῖες αἱρέσεις τοῦ Χριστιανισμοῦ, δηλαδὴ τὸν Γνωστικισμό, τὸν Μοναρχιανισμό, τὸν Δοκητισμό, τὸν Μοντανισμό, τὸν Μανιχαϊσμό, τὸν Ἀρειανισμό, τὸν Νεστοριανισμό, τὴν Εἰκονομαχία κ.α. Αὐτὸ δὲν τὸ λέμε μόνο ἐμεῖς, ἀλλὰ διδάσκεται σὲ ὅλες τὶς Θεολογικὲς Σχολὲς τοῦ κόσμου, στὸ μάθημα τῆς Συγκριτικῆς Θρησκευολογίας. Ἀλλὰ, ἀπ' ὅτι φαίνεται ὁ μονολιθικὸς καὶ ἄκαμπτος θρησκευτικὸς φανατισμὸς Σας δὲν Σᾶς ἀφήνει περιθώρια νὰ ψάξετε καὶ νὰ βρεῖτε τὴν ἀλήθεια. Οὔτε οἱ κραυγαλέοι ἀναχρονισμοὶ τοῦ Κορανίου μποροῦν νὰ Σᾶς βάλουν σὲ σκέψεις, ὅτι περιέχει κακέκτυπες ἀντιγραφὲς ἰουδαϊκῶν καὶ αἰρετικῶν δοξασιῶν. Ὅτι δηλαδὴ αὐτὰ πού μᾶς λέει τὸ Κοράνιο μᾶς τὰ εἶπαν οἱ ἀρχαῖοι αἰρετικοί, ὅπως γιὰ παράδειγμα ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μονοπρόσωπος (Ἰουδαϊσμός, Μοναρχιανοί), ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν μόνον ἀνθρώπος (Ἀρειανισμός, Νεστοριανισμός), ὅτι δὲν ἔπαθε στὸ σταυρό, (Δοκητισμός), ὅτι ὁ Παράδεισος θὰ εἶναι τόπος ὑλικῶν ἀπολαύσεων (Μοντανισμός), κ.ο.κ. Σᾶς συμβουλεύουμε νὰ ψάξετε καλλίτερα καὶ θὰ πεισθεῖτε γιὰ ὅλα αὐτά.

ς) Περὶ τῆς δῆθεν ἀσυνέπειας τῶν Χριστιανῶν.

Οἱ Μουσουλμάνοι ἰσχυρίζεστε ὅτι «ἀδικοῦμε» τὸν «προφήτη» Σας, ὅταν τοῦ προσδίδουμε τὸν χαρακτηρισμὸ τοῦ βίαιου καὶ πολεμοχαροῦς ἀνθρώπου. Φέρνετε κάποια παραδείγματα προφητῶν ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, οἱ ὅποιοι κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διεξήγαγαν πολέμους ἐναντίον ἄλλων ἐθνῶν, γιὰ νὰ δικαιολογήσετε τοὺς κατακτητικὸς πολέμους, πού διεξήγαγε καὶ ὁ Μωάμεθ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. Βγάζετε δὲ τὸ ἀυθαίρετο συμπέρασμα, ὅτι οἱ πόλεμοι τοῦ Μωάμεθ εἶναι ὄχι μόνον ἀπόλυτα σύμφωνοι μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον ὁ Μωάμεθ βρίσκεται σὲ πλεονεκτικότερη θέση σὲ σχέση μὲ τοὺς προφήτες, διότι «χρησιμοποίησε (κατὰ πολὺ) λιγότερη βία σὲ σύγκριση μὲ τὸν Μωυσῆ, τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ,

τὸν Δαυίδ, τὸν Σαούλ, τὸν Σαμψὼν καὶ ἄλλους πολλούς». Βρίσκεται σὲ πλεονεκτικότερη θέση καὶ μὲ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Χριστὸν «ὁ ὁποῖος στὸν δεύτερο ἔρχομό του ὑπόσχεται πολὺ αἶμα στοὺς ἐχθρούς του». Ὡστόσο κάνετε τὸ τραγικὸ σφάλμα νὰ κρίνετε τὶς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ κατὰ τρόπον ἀνθρωποπαθῆ. Ὁ Θεὸς δὲν ἐκδηλώνει τὴν ἀγάπη του μόνον ὅταν εὐεργετῆ, ὅταν δείχνει τὴν μακροθυμία του καὶ τὴν εὐσπλαχνία του πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Δείχνει τὴν ἀγάπη του καὶ ὅταν ἀκόμη τὸν τιμωρεῖ παιδαγωγικῶς, μὲ σκοπὸ τὴν διόρθωσή του καὶ τὴν μετάνοιά του. Γιὰ τὸν Θεὸ τὸ μεγαλύτερο κακὸ δὲν εἶναι ὁ βιολογικὸς θάνατος, ἡ ἀπώλεια τῆς παρουσίας ζωῆς, (ὅπως ἐμεῖς νομίζουμε), ἀλλὰ ὁ αἰώνιος πνευματικὸς θάνατος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στὴν ἑρμηνεία τοῦ 110 Ψαλμοῦ παρατηρεῖ ὅτι «οἱ μὲν ἄνθρωποι, ἀλλὰ μὲν τὰ πράττουν γιὰ νὰ εὐεργετήσουν, ἀλλὰ δὲ ἀπὸ μίσος καὶ ἀποστροφή. Ὁ Θεὸς ὅμως ὅλα τὰ κάμνει ἀπὸ ἀγάπη. Ἐπὶ παραδείγματι χάριν εὐεργεσίας τοποθέτησε τὸν ἄνθρωπο στὸν παράδεισο καὶ χάριν εὐεργεσίας πάλιν τὸν ἀπομάκρυνε ἀπὸ αὐτόν. Χάριν εὐεργεσίας ἔκαμε τὸν κατακλυσμό, (ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Νῶε) καὶ εὐεργετώντας ἔστειλε ἐκεῖνο τὸ πῦρ τῶν Σοδόμων. Καὶ ὅτιδήποτε ἀναφέρει κανεὶς ἀπὸ ὅσα συνέβηκαν, τὸ καθένα τὸ ἔκαμε χάριν εὐεργεσίας». Ὅταν λοιπὸν ὁ Θεὸς δίνει τὴν ἐντολή, γιὰ παράδειγμα, στὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ νὰ κάνει πόλεμο ἐναντίον ἐνὸς εἰδωλολατρικοῦ λαοῦ δὲν τὸ κάνει αὐτὸ ἄνευ λόγου, ἢ ἀπὸ μίσος πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ διότι αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ ἀγάπη του καὶ ἡ δικαιοσύνη του, αὐτὸ συμφέρει πνευματικὰ στὸν λαὸ αὐτόν, ὅσο καὶ ἂν αὐτὸ φαίνεται ἀκατανόητο σὲ μᾶς. Μόνον ὁ Θεὸς ἔχει τὸ δικαίωμα, (ὡς χορηγὸς τῆς ζωῆς), νὰ ἀφαιρέσει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, ὅταν καὶ ὅπως Αὐτὸς κρίνει καὶ μὲ γνώμονα πάντοτε τὸ αἰώνιο συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἕνα τέτοιο δικαίωμα. Γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἰσχύει ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ «οὐ φονεύσεις». Ἡ μεγάλη διαφορὰ λοιπὸν μεταξὺ τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τοῦ Μωάμεθ εἶναι, ὅτι οἱ μὲν προφῆτες κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ καὶ μόνον περιστασιακὰ ἐφόνευαν, ἐνῶ ὁ Μωάμεθ κατ' ἐντολὴν τοῦ ἑαυτοῦ του! Μία ἄλλη μεγάλη διαφορὰ εἶναι ὅτι πουθενὰ στὴν Ἁγία Γραφή δὲν νομοθετεῖται ὡς ἐντολή Θεοῦ ὁ φόνος τῶν ἀπίστων, (τύπου Τζιχάντ), δηλαδὴ τῶν μὴ Ἑβραίων, ἢ τῶν μὴ Χριστιανῶν, κατ' ἀντίθεσιν μὲ τὸ Κοράνιο, ὅπου ὁ φόνος τῶν ἀπίστων εἶναι δόγμα πίστεως καὶ καθῆκον διαχρονικὸ κάθε μουσουλμάνου. Ἄγνοεῖτε ἐπίσης ὅτι στὴν ἐποχὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἴσχυε ὁ Νόμος, ἐνῶ σήμερα ζοῦμε τὴν ἐποχὴ τῆς Χάριτος. Ἐπίσης οἱ Μουσουλμάνοι παρουσιάζετε τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς ἕνα πολεμοχαρῆ πολεμιστῆ, πὺ φονεῦει ἀνελέητα τοὺς πάντες καὶ ἀφανίζει τὰ πάντα, ἐπικαλούμενοι τὸ 19ο κεφάλαιο τῆς Ἀποκάλυψης, στίχοι 11-21. Καὶ τοῦτο γιὰ νὰ δικαιώσετε ἔτσι τοὺς πολέμους καὶ τὶς σφαγῆς τοῦ Μωάμεθ. Τὴν ἐν λόγῳ περικοπὴ ἐπειδὴ τὴν ἑρμηνεύετε κατὰ γράμμα, ἀδυνατεῖτε νὰ τὴν ἑρμηνεύετε σωστά. Ἡ περικοπὴ ἀναφέρεται στὴν τελικὴ καὶ ὀριστικὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θηρίου, (τοῦ Ἀντιχρίστου) καὶ τῶν ὀργάνων του καὶ ὅλα ὅσα ἀναφέρονται σ' αὐτὴν εἶναι εἰκονικὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ ἐκλάβουμε κατὰ γράμμα. Εἶναι δὲ μεγάλη ἀφέλεια νὰ νομίζετε, ὅτι ἡ τελικὴ αὐτὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ θὰ γίνῃ μὲ σπαθιά καὶ τόξα καὶ βέλη πὺ ἦταν τὰ πολεμικὰ ὄπλα τῆς ἐποχῆς, πὺ ἐγράφη τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, τὰ ὁποῖα βέβαια σήμερα δὲν χρησιμοποιοῦνται, διότι ἔχουν πρὸ πολλῶν αἰώνων καταργηθεῖ. Ὁ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης μὲ τὴν ἀλληγορικὴ εἰκόνα τοῦ ἔνδοξου καβαλάρη, πὺ μᾶς δίνει ἐδῶ, θέλει νὰ μᾶς παραστήσει τὸ μεγαλεῖο καὶ τὸ ἀκαταγώνιστο τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, συγκαταβαίνοντας στὴν ἀδυναμία τῆς ἀνθρώπινης κατανοήσεως. Θέλει ἐπίσης νὰ μᾶς παραστήσει, ὅτι ὁ Χριστὸς μὲ τὴν ἀκαταγώνιστη δυνάμη του θὰ εἶναι ὁ τελικὸς ἔνδοξος νικητῆς, τοῦ Ἀντιχρίστου, πὺ θὰ συντρίψει κατὰ κράτος αὐτόν καὶ τοὺς ὀπαδούς του καὶ θὰ διαλύσει τὴν παγκόσμια βασιλεία, τὴν ὁποῖα αὐτὸς θὰ ἰδρύσει, ὀλίγο πρὶν ἀπὸ τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στρατεύματα ἀγγέλων γιὰ νὰ νικήσει τὸν Ἀντίχριστο, διότι ὅπως ἀναφέρει ὁ ἅπ. Παῦλος στὴν Β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολή του, θὰ τὸν ἐκμηδενίσει μ' ἕνα ἀπλὸ φύσημα τοῦ στόματός του: «καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ καταργήσει τὴν ἐπιφανεῖα τῆς παρουσίας αὐτοῦ» (2,8).

Ζ) Εἶναι οἱ μουσουλμάνοι εὐλογημένοι ἀπὸ τὸ Θεό;

Δέν εἶναι, Ἐξοχώτατε, οἱ μουσουλμάνοι εὐλογημένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἐπειδὴ σύμφωνα μὲ τὴν

Βίβλο, κατάγονται κατά σάρκα από τον Άβραάμ, ο οποίος εὐλογήθηκε από τον Θεό. Ὁ Άβραάμ εὐλογήθηκε από τον Θεό, ἐπειδὴ ἐπίστευσε στὸν Θεό, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύφθηκε σ' αὐτὸν καὶ ἔκανε ἀπόλυτη ὑπακοή σ' αὐτόν, μέχρι σημείου νὰ εἶναι πρόθυμος, νὰ θυσιάσει τὸν υἱὸν του Ἰσαάκ. Ἡ εὐλογία αὐτὴ συνίστατο στὸ ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους του θὰ προερχόταν ὁ Χριστὸς ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ εὐλογοῦντο ὄχι μόνον οἱ ἀπόγονοι τοῦ Άβραάμ, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς: «καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς» (Γεν. 22,18). Εὐλογήθηκαν λοιπὸν στὴ συνέχεια καὶ οἱ ἀπόγονοί του, ποὺ ἀποτελέσαν τὸν ἐκλεκτὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν προερχόταν ἀπὸ τὸν Ἰσμαήλ, τὸν υἱὸ τῆς Άγαρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο προέρχονται οἱ Ἄραβες μουσουλμάνοι, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Ἰσαάκ. Γιὰ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσαάκ ἐδόθη ἡ ἐντολὴ τῆς περιτομῆς, σ' αὐτοὺς ἔδωσε ὁ Θεὸς τὸν Μωσαϊκὸ Νόμο, αὐτοὶ ἀποτελέσαν τὸν ἐκλεκτὸ καὶ εὐλογημένο λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν λαὸ καὶ ὄχι ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰσμαήλ προῆλθε ὁ Μεσσίας Χριστὸς. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἐκλεκτὸ καὶ εὐλογημένο λαὸ τὸν Ἰσραηλιτικὸ, ὁ Θεός, δὲν δίστασε νὰ τὸν ἀπορρίψει καὶ νὰ ἀφαιρέσει τὴν εὐλογία Του ἀπ' αὐτόν, ὅταν ἐκεῖνος ἀπίστησε καὶ ἀπέρριψε τὸν Μεσσία Χριστὸ καὶ τὸν παρέδωσε σὲ σταυρικὸ θάνατο: «Ἴδου ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος» (Ματθ. 23,39). Ἄρα λοιπὸν σὲ τίποτε δὲν ὠφέλησε τὸν λαὸ τοῦ Ἰσραὴλ ἡ σαρκικὴ συγγένεια μὲ τὸν Άβραάμ, ὅπως σὲ τίποτε δὲν ὠφελεῖ τὸν λαὸ τῶν ἀράβων μουσουλμάνων τὸ γεγονὸς, ὅτι κατάγονται κατὰ σάρκα ἀπὸ τὸν Άβραάμ. Μ' ἄλλα λόγια τὸ κριτήριον τῆς εὐλογίας δὲν εἶναι ἡ κατὰ σάρκα συγγένεια μὲ τὸν Άβραάμ, ἀλλὰ ἡ πίστις στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Τὸ γεγονὸς ἀκόμη ὅτι ἡ εὐλογία αὐτὴ μεταφέρεται καὶ στοὺς λαοὺς ἐκείνους, ποὺ δὲν κατάγονται ἀπὸ τὸν Άβραάμ, ἀλλὰ πιστεύουν στὸν Κύριον Ἰησοῦ Χριστό, δείχνει ξεκάθαρα, ὅτι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ εἶναι συνυφασμένη καὶ ἀπόλυτα συνδεδεμένη μὲ τὴν πίστιν στὸν Ἰησοῦ Χριστό τὸν μόνον ἀληθινὸ Θεό. Ὅταν ἐπομένως ὁ ἄνθρωπος πιστεύει σὲ ἕνα ψεύτικο Θεό, (ὅπως εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσλάμ), δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχει τὴν εὐλογία, δηλαδὴ τὴν Χάρη ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀπολυτρωτικὴν θυσίαν τοῦ Χριστοῦ.

Η) Ἰσλαμικὸς καὶ Χριστιανικὸς πολιτισμὸς. Ὁ ἄνθρωπος στὸ Ἰσλάμ καὶ τὸν Χριστιανισμὸ.

Τί προσέφερε τὸ Ἰσλάμ στὸν Πολιτισμὸ; Ἡ ἐπιεικέστερη ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι ὅτι δυστυχῶς τὸ Ἰσλάμ πολέμησε κάθε μορφή πολιτισμοῦ! Ὁ Ἴρανος Dr. Arsham Momeni στὸ ἀξιόλογο βιβλίον τοῦ «Ἰσλάμ: Ἱστορία ἐπεκτατισμὸς καὶ βία», ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἰσλαμιστὲς οὐδέποτε ὑποστήριξαν τὴν τέχνη, ἐπειδὴ θεωροῦσαν τὰ δημιουργήματά της ἀντικείμενα εἰδωλολατρικῆς φύσεως καὶ σκοποῦ. Ἔτσι ἀποδεδειγμένα συνέβαλαν στὴν καταστροφὴ τόσο τῶν ἔργων ζωγραφικῆς ὅσο καὶ αὐτῶν τῆς γλυπτικῆς καὶ διακόσμησης. Οἱ μουσουλμάνοι πεπεισμένοι γιὰ τὴν πληρότητα καὶ ἀπόλυτη ἐπάρκεια τοῦ Κορανίου, κατέστρεφαν ὁποιοδήποτε ἄλλο γραπτὸ. Στὸ Ἴράν κατέστρεφαν ὅποια βιβλιοθήκη, ἢ βιβλία συναντοῦσαν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀφανιστεῖ ἀνυπολόγιστος ἀριθμὸς βιβλίων, μεταξύ του 637 καὶ τοῦ 750 μ. Χ.

Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐπίσης καμία σύγκριση μεταξύ ἰσλαμικοῦ καὶ χριστιανικοῦ «ἀνθρωπισμοῦ». Κατ' ἀρχὴν στὸ Ἰσλάμ γίνεται σαφὴς διαχωρισμὸς μεταξύ τοῦ μουσουλμάνου καὶ τοῦ μὴ μουσουλμάνου, τοῦ «ἀπίστου». Στὴν σκοτεινὴ καὶ φρικιαστικὴ περίοδο τῆς τουρκοκρατίας βιώσαμε ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ Ἕλληνες τί ἐστὶ ἰσλαμικὸς «ἀνθρωπισμὸς», ὅταν οἱ ἀνελέητοι μουλάδες καὶ οἱ κατῆδες καταδίκασαν τοὺς Νεομάρτυρες σὲ ἀπίστευτα καὶ ἀπάνθρωπα βασανιστήρια καὶ μαρτυρικὸ θάνατο, ἐφαρμόζοντας φυσικὰ τὴν «σαρία»! Τὴν ἴδια περίοδο, ἐνῶ οἱ μουσουλμάνοι ἀπολάμβαναν ὑψίστα προνόμια καὶ φορολογικὲς ἀσυλίες, οἱ Χριστιανοὶ καταπιέζονταν ἀφόρητα καὶ ἐξοντώνονταν φορολογικά. Σὰς θυμίζουμε τὸν φοβερὸ «φόρο αἵματος», προκειμένου νὰ μᾶς ἀνεχτοῦν καὶ νὰ δεχτοῦν στοιχειωδῶς κάποια «δικαιώματά» μας! Πλήρη δικαιώματα ἀποκτοῦσαν μόνον ὅσοι ἐξισλαμίζονταν! Ποῦ εἶναι ἡ «δικαιοσύνη» καὶ ὁ «ἀνθρωπισμὸς», ποῦ ἐπιτάσσει τὸ Ἰσλάμ; Γνωρίζετε μήπως γιὰ τὰ ἑκατομύρια τῶν «κρυπτοχριστιανῶν» στὴν Τουρκία, οἱ ὁποῖοι τώρα, ὕστερα ἀπὸ αἰῶνες, ἄρχισαν νὰ ἐμφανίζονται δημόσια; Γιατί εἶναι κρυπτοχριστιανοί;

Τὸ Ἰσλάμ δὲν εἶναι ἀπάνθρωπο μόνο κατὰ τῶν «ἀπίστων», ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἴδιων τῶν μουσουλμάνων καὶ συγκεκριμένα κατὰ τῶν γυναικῶν Σας. Ἀνοίξτε τὸ Κοράνιο νὰ δεῖτε τί λέει γιὰ τὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔχει «κατώτερη φύση» ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Γράφει στὸ Κοράνιο: «Οἱ ἄνδρες εἶναι οἱ προστάτες καὶ οἱ κύριοι τῶν γυναικῶν, γιατί ὁ Ἄλλάχ ἔχει χαρίσει ἀνώτερο βαθμὸ στους ἄνδρες ἀπὸ τις γυναῖκες, καὶ ἐπειδὴ ἔξοδεύουν ἀπὸ τις περιουσίες τους» (Σούρα 4 Οἱ γυναῖκες, ἐδαφ.34). Ἐπὶ πλέον ἡ γυναῖκα δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα, καμιά ἀξία, δὲν διαφέρει καθόλου ἀπὸ ἕνα κτῆμα καὶ εἶναι ἀπόλυτα ἐξαρτημένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, ὁ ὁποῖος τὴν ἐξουσιάζει. Τοῦτο ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὴν πολυγαμία τοῦ ἄνδρα καὶ ποτὲ τῆς γυναῖκας! Ρωτᾶμε: γιατί δὲν μποροῦν νὰ εἰσέλθουν οἱ γυναῖκες μαζί μὲ τοὺς ἄνδρες στὸ τζαμί; Γιατί στὸν «παράδεισό» Σας οἱ ἄνδρες θὰ «εὐφραίνονται» μὲ τις «αἰώνιες παρθένες» καὶ γιατί νὰ μὴν «εὐφραίνονται» καὶ οἱ γυναῖκες μὲ «αἰώνιους νεαρούς»; Κλείνουμε αὐτὴ τὴν ἐνότητα μὲ τὴ νομιμοποίηση τῆς δουλείας. Οἱ κατακτημένοι «ἄπιστοι» μποροῦν νὰ γίνουν δοῦλοι τῶν κατακτητῶν μουσουλμάνων οἱ ἄνδρες γιὰ ἐργασία καὶ οἱ γυναῖκες γιὰ τὰ κρεβάτια τους!

Θ) Ἡ παιδοφιλία τοῦ «ψευδοπροφήτη» Μωάμεθ.

Ἐξοχώτατε, πῶς δικαιολογεῖτε στὴν συνείδησή Σας τὴν παιδοφιλία τοῦ «προφήτη» Σας καὶ τῶν ἀνδρῶν μουσουλμάνων! Πῶς μπορεῖτε νὰ δικαιολογήσετε τὴν ἐπιθυμία τοῦ Μωάμεθ γιὰ τὴν 7χρονη Ἄϊσα καὶ τὴν συνουσία μαζί της στὰ ἐννέα της χρόνια! Δὲν εἶναι φρικτὴ ἡ μουσουλμανικὴ θέσις «Ὅταν ἡ κοπέλα φτάνει στὴν ἡλικία τῶν ἐννέα τότε (παύει νὰ εἶναι κοπέλα καὶ) εἶναι γυναῖκα» (ἄτ Τιρμιδὶ – νούμερο 1109). Ὑποστηρίζεται πέρα ἀπὸ κάθε σοβαρότητα, ὅτι ἡ ἐμφάνιση τῆς ἐμμῆνου ρύσεως στὰ κορίτσια, τὰ καθιστᾶ γυναῖκες καὶ ὡς ἐκ τούτου μποροῦν νὰ ἔχουν σεξουαλικὲς σχέσεις μὲ ἄνδρες καὶ νὰ κυφοροῦν! Ἀπίστευτη θρασύτητα! Μόνο πού δὲν συμφωνεῖ μαζί Σας ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία θεωρεῖ λίαν ἐπικίνδυνη τὴν πρόωρη σεξουαλικότητα καὶ ἐγκληματικὴ τὴν κυφορία της. Κι αὐτὸ διότι ἐγκυμονεῖ σοβαρότατους κινδύνους γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τοῦ κοριτσιοῦ, καθότι δὲν ἔχει διαμορφωθεῖ ἀκόμα τὸ σῶμα της γιὰ τὴ μητρότητα! Παρ' ὅλα αὐτὰ ἔρχεται τὸ «ἱερό» Σας βιβλίον καὶ ἡ μουσουλμανικὴ παράδοση νὰ «καπελώσει» τὴν ἐπιστήμη τῆς ἰατρικῆς, προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσει τις σεξουαλικὲς διαστροφές τῶν μουσουλμάνων ἀνδρῶν! Ἐμεῖς Ἐξοχώτατε δεινοπαθήσαμε καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ διεστραμμένο πάθος τῆς θρησκείας Σας. Στὴν μαύρη τουρκοκρατία οἱ «ἐκλεκτοὶ τοῦ Ἄλλάχ» τύραννοί μας, ἄρπαζαν τὰ μικρὰ κορίτσια μας καὶ τὰ ἐκλείναν στὰ δαιμονικὰ χαρέμια τους γιὰ νὰ βιάζονταν τὰ ἄγουρα σώματά τους καὶ τις ἄθῳες ψυχούλες τους!

Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες γνωρίσαμε πάνω στὴν πράξη καὶ ὄχι θεωρητικά, τί ἐστὶ Ἰσλάμ καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ξεχάσουμε τὰ ἀνείπωτα δεινοπαθήματά μας. Τὸ Κοράνιο καὶ τὴ διδασκαλία του τὴν πληρώσαμε πολὺ ἀκριβὰ σὲ μαρτύρια, σὲ αἷμα καὶ ἀνθρώπινες ζωές στὰ τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς μας στους μουσουλμάνους Τούρκους, μὲ τις χιλιάδες τῶν Νεομαρτύρων μας, οἱ ὁποῖοι πέθαναν κατ' ἐπιταγὴ τοῦ Κορανίου! Βιώσαμε τὴ «θεϊκότητα» τῆς θρησκείας Σας. Τὴν ἀξιολογήσαμε καὶ τὴν ἀπορρίπτουμε ἀσυζητητί.

Ἄλλὰ νὰ γνωρίζετε ὅτι ζεῖ Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἀληθινὸς Τριαδικὸς Θεός, ὁ ὁποῖος κατευθύνει τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας καὶ ἐν προκειμένῳ τὴν πορεία τοῦ Ἰσλάμ. Νὰ εἴστε δὲ βέβαιος ὅτι ἡ τελικὴ νίκη ἀνήκει στὸ Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του καὶ ὄχι στὸ Ἰσλάμ, στὸ φῶς καὶ στὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὄχι στὸ σκότος καὶ στὴν πλάνη τοῦ Κορανίου, στὴν σαρκωμένη Ἀγάπη καὶ ὄχι στὴν βαρβαρότητα καὶ τὴν ἀπανθρωπιά. Μέχρι τότε ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες ἀπ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν γωνιά τοῦ πλανήτη, πού λέγεται Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα, δὲν θὰ παύσουμε νὰ προσευχόμαστε πρὸς τὸν Κύριο τῶν Δυνάμεων, τὸν Βασιλέα τῶν Βασιλευόντων καὶ Κύριο τῶν Κυριευόντων: «Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν ὅτι Σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν» (Ψαλμ.81,8).

Ἐξοχώτατε,

Ἡ θρησκεία Σας ἀποτελεῖ τὴν ἐπιβίωσι τῆς κατεγνωσμένης ἀπὸ τὴν Ἁγία Α΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον (325 μ.Χ.) Ἀρειανικῆς Αἵρεσης. Τὰ κάτωθι ἐδάφια ἀπὸ τῆ σούρα τοῦ Κορανίου «ΟΙ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΕΣ ΦΥΛΕΣ» (ΑΛ-ΑΧΖΑΜΠ), ἀναφέρονται στὴν «ἠθικὴ προσωπικότητα» τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἰσλάμ καὶ ἀποδεικνύουν τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν ἕνας ἠδονιστῆς, σαρκολάγνος καὶ ψεύτης καὶ ὄχι ἀπόστολος ἢ προφήτης τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Κατανοήσατε ἐπιτέλους ὅτι προωθεῖτε μία ψευδῆ, ἀνθρωποκατασκευασμένη, ἀνόσια καὶ καταστροφικὴ λατρεία πού στηρίζεται σὲ ἕναν σαρκολάτρη ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ σαπρὸ τοῦ βίου, δὲν εἶχε καμία σχέση μὲ ἔνθεες ἀποκαλύψεις. Σᾶς τὰ παραθέτομεν λοιπὸν γιατί ἀποκρύπτονται μεθοδικὰ ἀπὸ τὴν γνωστὴ σουνιτικὴ προπαγάνδα.

Κοράνιο, σούρα «ΟΙ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΕΝΕΣ ΦΥΛΕΣ» (ΑΛ-ΑΧΖΑΜΠ)

Στίχος 37 :

“Μωάμεθ, εἶπες σὲ αὐτὸν πού εὐεργετήθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ γέμισε μὲ τὰ ἀγαθὰ Του: «Κράτα τὴ γυναῖκα σου καὶ νὰ φοβᾶσαι τὸν Θεό», ἐνῶ ἐσὺ ἔκρυβες στὴν καρδιά σου ὅ,τι ὁ Θεὸς μετὰ ἀπὸ λίγο, ἐπρόκειτο νὰ κάνει σὲ ὅλους φανερό. Φοβήθηκες τοὺς ἄνθρώπους, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ φοβηθεῖς περισσότερο τὸν Θεό. Ὅταν, ὁμως, ὁ Ζεῖδ ἀποφάσισε νὰ χωρίσει τὴ γυναῖκα του, Ἔμεῖς τὴν ἐνώσαμε μαζί σου μὲ τὰ δεσμὰ τοῦ γάμου, γιὰ νὰ μάθουν οἱ πιστοὶ ὅτι δὲν ἁμαρτάνουν, ἂν παντρεύονται τίς γυναῖκες τῶν θετῶν γιῶν τους, ἂν οἱ θετοὶ γιοὶ τους τίς χωρίσουν. Ὅ,τι ἀποφασίζει ὁ Θεός, πραγματοποιεῖται.”

Στίχος 50:

“Προφήτη, σοῦ ἐπιτράπηκε νὰ παντρευτεῖς μὲ τίς γυναῖκες στίς ὁποῖες ἔδωσες προίκα, μὲ τίς αἰχμάλωτες τίς ὁποῖες κέρδισες μὲ τὴ δύναμη τῶν χειρῶν σου, μὲ τίς κόρες τῶν θείων σου καὶ ὅσων σὲ ἀκολούθησαν, ὅπως καὶ μὲ κάθε εὐσεβῆ γυναῖκα, ἢ ὁποῖα ἀφιέρωσε τὴν ψυχὴ της σὲ σένα, τὸν Προφήτη, ἂν θελήσεις, βέβαια, νὰ τίς παντρευτεῖς. Αὐτὸ τὸ προνόμιο τὸ δίνουμε ξεχωριστὰ σὲ σένα ἀπ’ ὅλους τοὺς πιστοὺς. Γνωρίζουμε τοὺς νόμους τοῦ γάμου τοὺς ὁποῖους ὀρίσαμε γιὰ τοὺς πιστοὺς. Μὴ φοβάσαι μήπως ἐνοχοποιηθεῖς, ἂν κάνεις χρῆση τῶν δικαιωμάτων σου. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ μεγαλόψυχος.”

Στίχος 51:

“Μπορεῖς νὰ ἀναβάλεις τὴν ἐπαφὴ μὲ ὅποια σύζυγό σου θελήσεις καὶ νὰ δεχτεῖς στό κρεβάτι σου ὅποια θελήσεις, ἀκόμα καὶ ὅποια στό παρελθόν παραμέλησες ἀλλὰ τὴν ἐπιθύμησες καὶ πάλι. Δὲν ἁμαρτάνεις ἂν κάνεις κάτι τέτοιο. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο δροσιζονται (παρηγοριούνται) πιὸ εὐκόλα τὰ μάτια τους. Ἄς μὴ στενοχωριούνται ὅλες πρέπει νὰ εὐχαριστηθοῦν μὲ ὅ,τι ἐσὺ τοὺς παραχωρεῖς. Ὁ Κύριος γνωρίζει ὅσα βρίσκονται στὴν καρδιά Σας, καὶ εἶναι παντογνώστης καὶ φιλάνθρωπος.”

Στίχος 52:

“Δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ πάρεις ἄλλες γυναῖκες. . . ἐξαιροῦνται ὅσες τυχόν αἰχμαλωτίσεις μὲ τὴν δύναμη τῶν χειρῶν σου. Ὁ Κύριος ἐπιβλέπει τὰ πάντα.”

Αὐτὴ λοιπὸν τὴν κατάστικτη ἀπὸ γεώδη πάθη προσωπικότητα καὶ τὴν «κατασκευὴ» της προωθεῖτε Ἐξοχώτατε μέσα στὴν πλάνη Σας.

Ὁ Ἀληθινὸς Τρισυπόστατος Θεὸς νὰ Σᾶς ἐλεήσει. Εἰλικρινὰ Σᾶς τὸ εὐχομαι γιατί εἴσθε θεοσεβῆς καὶ ἄνθρωπος Ἀρχῶν καὶ εἶναι τραγικὸ νὰ πλανᾶσθε.

Ἐξοχώτατε,

Ἐπειδή, λοιπόν, ὅπως καταδείχθηκε ἀπό τά ἀνωτέρω, ἡ Ἐξοχότης Σας πιστεύει σέ λαοπλάνο θρησκεία, ἐπειδή στό Εὐαγγέλιο τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δέν ὑπάρχει ἡ παραμικρή νύξη γιά πόλεμο κατά τῶν ἀπίστων ἢ γιά πολεμικό ἀγώνα γιά τήν ἐπικράτηση τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, ἀλλά ἀντιθέτως, ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἐχθροὺς θεωρεῖται τό μοναδικό κριτήριον γιά τήν πρὸς τόν Θεό ὁμοίθεια καί τήν ὁμοίωση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Δημιουργό του - «Πλήν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καί ἀγαθοποιεῖτε καί δανεῖζετε μηδέν ἀπελπίζοντες, καί ἔσται ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς, καί ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καί πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καί ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν»[13] - καί τέλος, ἐπειδή ὁ ἀληθινός Τριαδικός Θεός, διὰ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν θεοῦ Παύλου, διακηρύσσει ὅτι «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλληνας, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καί θήλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»[14], γιά ὅλους τοὺς παραπανω λόγους Σᾶς παροτρύνουμε, ὡς ἔσχατο μέλος τοῦ Παναγίου καί Παναχράντου Σώματος τοῦ Χριστοῦ καί δὴ ὡς Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, πού ἐνδιαφέρεται γιά τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων καί αὐτῶν τῶν ἀλλοθρήσκων, ἂν θέλετε νά ὠφελήσετε πραγματικά τόν ἑαυτὸ Σας, τήν οἰκογένειά Σας καί τόν λαό Σας, νά ἀποκηρύξετε ὅλες τίς πλάνες, αἱρέσεις καί καινοτομίες τοῦ δαιμονιώδους Ἰσλάμ καί τοῦ ἀνιέρου Κορανίου, τίς ὅποιες εἰσήγαγε ἀπ' ἀρχῆς ὁ ψευδοπροφήτης Μωάμεθ, νά μετανοήσετε, νά κλάψετε πικρῶς, νά ταπεινωθεῖτε, νά πιστέψετε στόν Χριστό, ὡς Θεάνθρωπο, Σωτῆρα καί Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου, νά κατηχηθεῖτε καί νά βαπτισθεῖτε ὀρθόδοξα. Σᾶς προτείνουμε μάλιστα, Ἐξοχώτατε, νά ζητήσετε ἀπὸ τόν σημερινό σύμμαχό Σας καί Πρόεδρο τῆς Ρωσίας κ. Βλαντιμίρ Πούτιν νά γίνεῖ ἀνάδοχος Σας καί ἡ βάπτισή Σας νά πραγματοποιηθεῖ στό ἱστορικό Φανάρι ἀπὸ τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, τόν πρῶτο Ποιμένα τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί Πρωθιεράρχη τοῦ Ζῶντος Ἀληθινοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ, τόν Διάκονον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πού ἀποτελεῖ τόν μοναδικό πνευματικό καί πολιτισμικό πλοῦτο τῆς Χώρας Σας. Μὲ τόν τρόπο αὐτό θά δοξασθεῖ καί ἀπὸ Σᾶς, ὅπως δοξάσθηκε καί ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, τό ὄνομα τοῦ Οὐρανίου Πατρός καί θα καταισχυθεῖ ὁ ἀντίδικος Διάβολος.

Ἐπειδή, λοιπόν, Ἐξοχώτατε, ὁ θάνατος εἶναι ἄδηλος καί ἐπειδή, σύμφωνα μέ τόν Εὐαγγελικό λόγο, «οὐκ οἴδατε τήν ὥραν οὐδέ τήν στιγμήν τοῦ θανάτου», ἐξαιτίας αὐτοῦ Σᾶς προτρέπουμε καί Σᾶς συμβουλεύουμε νά σπεύσετε νά ἔλθετε στοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, προτοῦ ἔλθει τό τέλος τῆς ἐπιγείου ζωῆς Σας. Ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός Σᾶς δέχεται μέ ἀνοικτές ἀγκάλες! Χαρά θά γίνεῖ καί στή γῆ ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους, χαρά θά γίνεῖ καί στοὺς Οὐρανοὺς ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους γιά τήν εἴσοδό Σας στήν μοναδική καί ἀληθινή Ἐκκλησία! Δράμετε καί προφθάστε νά εἰσέλθετε στόν θεῖο νυμφῶνα πρὶν κλείσει ἡ θύρα καί στερηθεῖτε τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας.

Σέ ἀντίθετη περίπτωση, δυστυχῶς, θά καταταγεῖτε Ἐσεῖς, ἡ οἰκογένειά Σας καί ὁ λαός Σας στόν ἴδιο χῶρο, ὅπου βρίσκονται ὁ Ἀλλάχ, ὁ Μωάμεθ καί οἱ ἀκόλουθοί τους, δηλ. στόν τόπο τῆς βασάνου, τῆς αἰωνίου καί ἀτελευτήτου κολάσεως.

Εὐχόμεστε ἡ ἄκτιστος Θεία Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά φωτίσει τόν νοῦ Σας, νά Σᾶς ἐνισχύσει καί νά Σᾶς ἐνδυναμώσει, γιά νά ἀποτινάξετε καί νά ἀποσκορακίσετε τόν ὕπνο τῆς πλάνης καί τῆς ραθυμίας καί νά προσέλθετε στίς ἀγκάλες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Μετά τιμῆς, σεβασμοῦ καί

εἰλικρινοῦς ἀδελφικῆς ἀγάπης

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

[1] Eurobarometer, 2004: 5

[2] Grigoriadis, 2006:148; CamyarandTagma, 2010; Çakar, 1998

[3] CamyarandTagma, 2010

[4] Observer, 2016

[5] Dearden, 2016

[6] Khan, 2016; Karvounopoulos, 2016; EuroNews, 2016

[7] Kramer, 1991: 64

[8] NOVINITE, 2016; eKathimerini, 2016

[9] ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, *Διαθρησκευτικές συναντήσεις· άρνηση του Εὐαγγελίου καί προσβολή τῶν ἁγίων Μαρτύρων*, ἐκδ. Τέρτιος, Θεσ/κη 2003, σσ. 52-119 καί ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΔΡΑΚΑΣ, *Ἡ κατά τοῦ Ἰσλάμ πολεμική τῶν Βυζαντινῶν Θεολόγων*, Θεσ/κη 1961, σσ. 44-58, 64-66.

[10] ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, *Περί αἱρέσεων ρα΄*, PG 94, 678 – 780 καί ΕΠΕ 2, ἐκδ. Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Θεσ/κη 1991, σσ. 306 – 321.

[11] Τοῦ ἰδίου, *Περί αἱρέσεων ρα΄* 1 – 2.

[12] ΗΛΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗΣ, «Τό Ἰσλάμ κατά τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό», ΕΕΘΣΘ τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας 1 (1990) σσ. 260 – 296.

[13] Λουκ. 6, 35-36

[14] Γαλ. 3, 28

Πηγή: [Ιερά Μητρόπολις Πειραιώς](#)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΕΡΝΤΟΓΑΝ – Η ΣΤΟΧΕΥΣΙΣ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 20ῇ Ἀπριλίου 2017

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ! - ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ !

Ιερά Μητρόπολις Πειραιώς

Ἐπειδή ἀρκετοὶ παραξενεύτηκαν καὶ ἄλλοι εἰρωνεύτηκαν τὴν ἐνέργεια ἀποστολῆς μιᾶς ἀντιρρητικῆς πρὸς τὸ Ἰσλάμ ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς γείτονος Τουρκίας καὶ ἔκριναν «κατ' ὄψιν» μὴ ἔχοντες γνῶσι τῆς στόχευσεως τοῦ ἐγχειρήματος, ὀφείλομεν πρὸς ἄρσι κάθε παρανοήσεως, νὰ ἀποκαλύψωμε ὅτι παρεκλήθημεν ἀπὸ κύκλους τῆς γείτονος χώρας, νὰ δημοσιοποιήσωμε μία κριτικὴ ἀποδόμησι τῆς ἀνθρωποκατασκευασμένης θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ, πού ἀποτελεῖ τὸ κοσμοεῖδωλο καὶ τὸν πυλώνα τοῦ μοντέλου ἐξουσίας τοῦ Προέδρου Ἐρντογάν.

Γιὰ νὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ νὰ διαδοθῇ εὐχερέστερον ἢ ἀποδόμησις τῆς ψευδοθρησκείας πού κατακυριεύει ἑκατομμύρια συνανθρώπων μας στὴ γείτονα χώρα, ἐπελέγη αὐτός ὁ τρόπος, τῆς ὑπὸ μορφήν ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ἐπιβάλλοντα μετὰ μανίας τὸ ἰσλαμικὸ κοσμοεῖδωλο Πρόεδρον Ἐρντογάν, καταθέσεως τῶν ἀποδείξεων ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Κοράνιο τῆς ἀνθρωποκατασκευῆς του. Εἶναι γνωστόν ὅτι στίς χώρες πού ἐπικρατεῖ τὸ Ἰσλάμ, ἡ ὁποιαδήποτε κριτικὴ πρὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ ἔγκλημα καθοσιώσεως καὶ τιμωρεῖται βαρύντατα ἀπὸ τὸν νόμο. Ἐπομένως διὰ τὴν προστασία καὶ τῶν διακινούντων τὸ θέμα, χρησιμοποιήθηκε αὐτός ὁ τρόπος τῆς διακινήσεως ὑπὸ μορφήν ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον Ἐρντογάν τῶν στοιχείων πού ἀποδεικνύουν πλήρως τὸ ἀνθρωποπαθὲς καὶ τὸ ψευδὲς τῆς θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ.

Ἦδη οἱ κύκλοι πού ἀνέφερα, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται ὡς δῆθεν Μουσουλμάνοι, ἐνῶ εἶναι περισσότερο πιστοὶ ἀπὸ ἐμᾶς στὸν Ἀληθινὸ Τριαδικὸ Θεό, μέ ἐνημέρωσαν ὅτι σέ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης τὸ συγκεκριμένο κείμενο ἔχει 4.158.354 «χτυπήματα» καὶ συνεχίζεται ἡ κυκλοφορήσις του.

Αὐτὴ ἦταν λοιπὸν ἡ στόχευσις τοῦ ἐγχειρήματος καὶ ὄχι ἀσφαλῶς ὁ «προσηλυτισμός» τοῦ Προέδρου Ἐρντογάν.

Ταυτοχρόνως τὸ συγκεκριμένο κείμενο, εἶναι καὶ μία ἔμμεσος ἀπάντησις στὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία πού μέ τὸ Τέμενος στό Βοτανικό, ἰδρύουσα Ν.Π.Ι.Δ., συμπράττει στὴν ἐπίσημη παρουσία τοῦ Ἰσλάμ στό λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς, καθὼς καὶ σέ διάφορες ἰσλαμικὲς ἰστοσελίδες τῆς χώρας μας πού προβάλλουν αὐτὴ τὴν ἀπαράδεκτη θρησκευτικὴ παραδοχὴ ἐγκλήματος, ψεύδους καὶ στρεβλώσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

